

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΘΥΑ
ΚΑΙ
ΤΙΜΗ

ΚΑΙ ΔΕΚΑΕΞ ΝΙΜΦΑΕΣ ΟΠΗΤΑΙ

ΤΡΙΑΤΑΦΥΛΛΟΣ
 ΤΣΟΥΡΑΣ
 ΣΤΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
 ΠΟΚΟΣ
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
 ΠΑΡΚΑΤΩΝΙΔΗΣ
 ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
 ΑΝΘΡΑΚΗΣ
 ΑΣΚΑΡΗΣ
 ΚΟΤΟΠΟΥΛΗΣ
 ΚΟΝΤΖΑΦΕΡΗΣ
 ΚΕΝΤΡΟΣ
 ΔΗΜΙΑΝΗΣ
 ΓΕΝΕΡΑΝΗΣ
 ΒΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
 ΒΑΧΥΑΣ
 ΑΣΑΣ

Ἀφύων Ἀφύων

ΤΗΛΙΑΝΗΣ
 ΤΕΡΖΑΝΗΣ
 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 ΠΑΠΑΤΑΜΙΑΝΗΣ
 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΚΟΣ
 ΚΟΤΤΑΝΗΣ
 ΚΟΚΟΛΙΝΗΣ
 ΚΑΙΡΕΦΟΣ
 ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ
 ΑΝΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ
 ΑΝΑΠΤΩΣΤΑΚΟΣ

Ἰσοφύων

ΓΟΝΑΤΙΓΑΤΕΙ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΜΑΣ!

ΠΑΛΑΙΟΛΟΦΟΣ
 ΜΑΚΡΥΚΩΣΤΑΣ
 ΑΥΜΠΕΡΗΣ
 ΚΟΡΤΙΑΝΟΣ
 ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΗΣ
 ΚΑΙΚΑΝΤΖΑΡΟΣ
 ΚΑΛΠΟΘΟΣ
 ΖΗΡΟΥΑΝΝΗΣ
 ΖΑΦΕΡΗΣ
 ΓΡΑΜΠΗΣ
 ΓΙΩΤΗΣ
 ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Λοφύων

ΧΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
 ΤΣΙΡΙΩΤΗΣ
 ΚΟΥΤΣΦΑΡΗΣ
 ΚΟΚΟΚΟΥΤΣΗΣ
 ΚΑΤΣΙΜΑΝΗΣ
 ΑΝΑΣΤΗΣ
 ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ
 ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ταφιαφύων

ΚΟΡΟΝΙΑΣ
 ΚΑΡΑΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
 ΚΑΡΑΥΑΣ
 ΒΑΣΚΑΡΗΣ
 Ἀρτεμιαφύων

Ἀρτεμιαφύων

ΠΑΠΑΚΟΥΤΣΗΣ
 ΚΑΡΠΑΝΙΝΗΣ
 Σηφιαφύων

Σηφιαφύων

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΗΝΑ

ΕΙΣ οὐκ μεμακρυσμένας εποχάς ὁ Ἰούνιος ἦτο ὁ μὴν τῶν βασιλικῶν ταξιδίων, διὰ τὰ ὅποια καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐγένετο εὐρύτατος λόγος. Ἐφέτος ἐγκαθίστανται βασιλικά ταξείδια εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ ὁ Βασιλεὺς πέραν τὰ πτόνια του εἰς τὸ πέλαιος τοῦ πυρός. Ὑπολογίζον ὅτι δεκάκις μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Βασιλεὺς, ἀφ' ἧς ἐπεράτωσε τὰς ἐν Ἠπειρῷ ἐπιχειρήσεις. Ἡ περίοδος τῆς εἰρήνης ἔληξε καὶ νέα περιό-

Ὅταν ὁ Θεός, λέγουν, καθιέρωσθαι τὸ μερμηγκι τοῦ ἔδωκε φτερά. Πῶς ταϊράζει ἡ παροιμία εἰς τοὺς βουλγάρους!

Ἐλέω Ρωσσίας ἔγιναν, ἔλεω Ρωσσίας ἐμεγάλωσαν, ἔπειτα ἐδημιούργησαν ἱστορίαν, αὐτοὶ οἱ εὐτελεστάτης προελεύσεως, ἰδιοποιήθησαν μεγάλους ἀνδρας, ἐξηγόρασαν καὶ ἐπλήρωσαν διὰ τὰς δημοιορήσων Κοινὴν Γνώμην, ἔγιναν κράτος με διοίκισιν, με στρατόν, με ὀργάνωσιν, οἱ Πρώσοι τοῦ Αἵμου, διὰ τὰ ἀπειλήσων τὴν Ὑφήλιον.

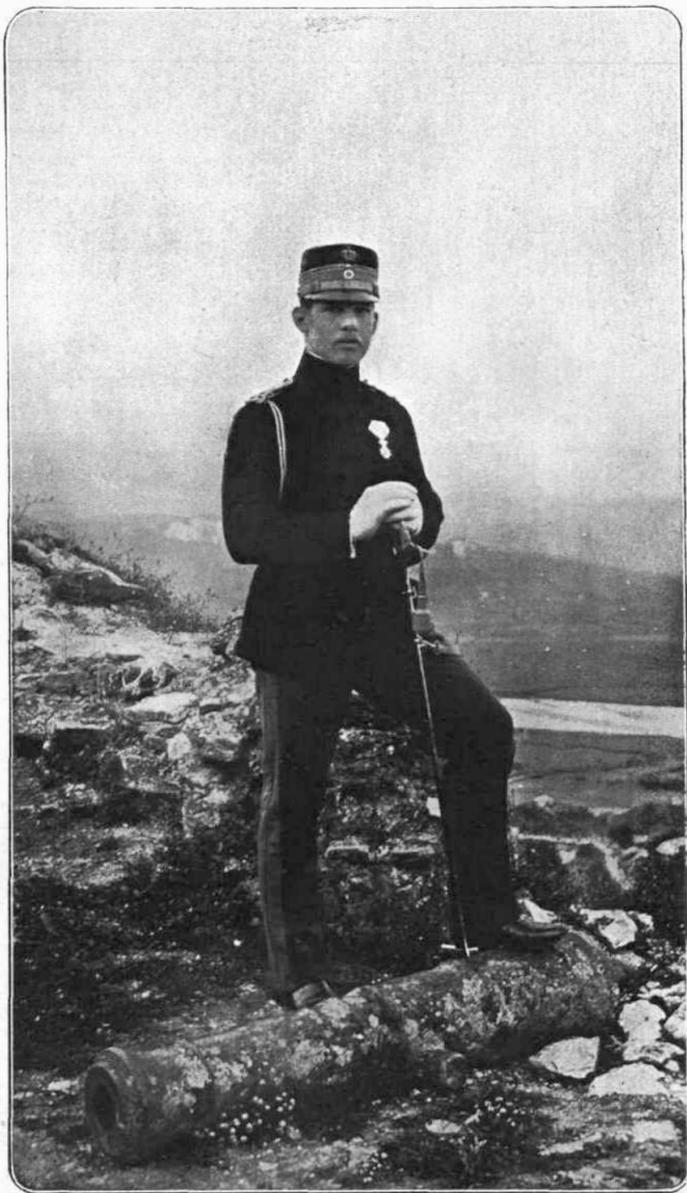
Καὶ ὅταν ἐτελείωσαν αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν συμμάχων ἀνά τὴν τέως Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, τὰ πάντα ἠθέλησαν δι' ἑαυτούς. Καὶ εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐπέκτασαν καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον λιμένας καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν συγκυριαρχίαν καὶ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν διέξοδον καὶ μερικὰς γήσους καὶ, ἀν ὀλίγον ἀκόμη ἐφαινόμεθα ὑποχωρητικοί, θὰ ἤθελον ἴσως καὶ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης τῶν ἐν Ἀθήναις.

Ἐνθ' ὃ' ἐξήτουν ὅλα αὐτὰ, δὲν ἀφήσαν ἀτιμίαν ποῦ νὰ μὴ τὴν μετῆλθον κατὰ τὸν ὑπὸ τὴν προσωρινὴν κατοχὴν τῶν περιελθόντων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Ὑβρίσαν, διήρπασαν ἐκκλησίας, ἐδήλωσαν πόλεις, ἠτίμασαν παρθένους, ἐσύλησαν, ἐκλεψαν, ἐλήστευσαν, ἐδόλοφόρησαν. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν, ἀτίμως παρασπονδόντες, ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ μᾶς ἀρπάσων τὴν Θεσσαλονικὴν μαζ οἱ ἀρχονδιάρηδες, οἱ Ὑψίτοι τῆς Βαλκανικῆς, ἡ Θεῖα Πρόνοια, μετὰ βδελυγμίας ἀποστρέφουσα ἀπ' αὐτῶν τὸ ὄμμα, ἀποκαλύπτει ὅλας τῶν τὰς μυσσὰς προθέσεις.

Μίαν πρὸς μίαν μᾶς καταλαμβάνουν τὰς θέσεις τῶν προφυλακῶν με δολιότητος καὶ παρασπονδίας, τὸ Παγγαῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν εἶχον τολμήσει νὰ ἀνέλθουν κατόπιν μάχης πρὸς τοὺς Τούρκους, μᾶς τὸ πέρνον καὶ φθάνουν με τὴν ἄλυσίδα αὐτὴν τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης εἰς ὠρῶν μόλις ἀπὸ τῆς Μακεδονικῆς πρωτεύουσας ἀπόστασιν.

Ἄλλ' ἔχει καὶ ἡ ὑπομονὴ τὰ ὄριά της, ὅταν μάλιστα ἡ ὑπομονὴ αὐτὴ εἶναι Βασιλική. Ὁ Μακεδονικὸς Ρουβίκων διὰ τὰ σκέλη Κωνσταντινου τοῦ Β' δὲν ἔχοι εὐρύς. Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα προελαύνουν εἰς τὴν διαταγὴν Του καὶ οἱ Πρώσοι τοῦ Αἵμου τρέπονται εἰς ἐπονεϊδιστον φυγὴν, ἀφήνοντες πρὸ τοῦ ἐπερχομένου διὰ τὴν πλύνῃ τὸ αἰσῶς τῶν καὶ νὰ καθαρῶσιν τὴν χώραν ἀπὸ τὴν Κρουμικὴν κόπρον, αἰχμηλάτους, τρώπαια, λάφυρα.

Ἀμέτρητοι ἦσαν οἱ πεσόντες διὰ τὰ σωθῆναι καὶ πνιγνέτες εἰς τὸν Στρυμόνα καὶ κατάπληκτος ἡ Εὐρώπη βλέπει τοὺς Πρώσους τοῦ Αἵμου ἀποκαλυπτομένους εἰς Ὑψίτους, εἰς ὀρδὰς Καννιβάλων.

Ὁ ΕΠΙΔΟΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἐθανιάσθη ὑφ' ὧλων ἡ ἐν Θεσσαλονικῇ πρὸς ἐπιβολὴν τῆς τάξεως κερανονόλος δρᾶσις τῶν ἀρχῶν μαζ. Ἐνα ἔγγραφο ἐξεπεμψθη — ἀφοῦ ἐξεγείλισε τὸ ποτήρι πλέον — ἀπὸ τὸν στρατηγὸν κ. Καλάρη πρὸς τὸν διοικούντα τὸ ἐκεῖ στίφος τῶν ἀγρίων, ἐπιτάσσον ἐντὸς μίας ὥρας ἢ νὰ φύγουν ἢ νὰ παραδοθῶν, καθόσον εἶχον κᾶμει ἤδη ἐναρξίν χειρῶν ἀδικῶν αἱ ὀρδαὶ τοῦ νέου Κρούμου, προσβαλοῦσαι τὰς προφυλακὰς μαζ καὶ καταλαβοῦσαι θέσεις τῆς χαραχθείσης κοινῆ συμφωνίας οὐδέτερας ζώνης. Ἦδη ὁ περιήρημος ἀρλενικός Χεσάμμεφ τὸ εἶχε σκάσει, βεβαιῶν τοὺς ἰδικούς του ὅτι, ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν θὰ ἐπὶ ἔρχοντο αἱ δυνάμεις τῶν κατὰ τῆς Θεσσαλονικῆς καὶ ἤρξει αὐτοὶ νὰ ἀντιστῶν

μέχρι τῆς ἀφίξεώς των. Καὶ ταμπούρνονται εἰς τὸ ἔως τῆς χθὲς στρατηγεῖόν των, εἰς τοὺς ναοὺς μαζ ποῦ κατεῖχον, εἰς σχολεῖα, ὅπου ἐφθασαν, διὰ νὰ ἀντιστῶν. Ἄλλὰ ὁ Νόμος δὲν χωρατεύει. Μετὰ ματαίας παρατάσεις τῆς χορηγηθείσης προθεσμίας, πολιορκουνται αἱ λυκοφωλαὶ καὶ, ἐνθ' τὰ ἐγκλειστα θηρία ἀντίτασσαν τὴν ὑστάτην ἀμύναν, τὸ τηλεβόλον ἐπιβάλλει τὴν τάξιν ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα ξένων καὶ ἡμετέρων καὶ ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς γαράς καὶ ἀνακουφίσεως, διότι ἐλυτρώθη ἡ ὠραία πόλις τοῦ ἄγου. Καὶ οἱ συμβολίζοντες τὴν συγκυριαρχίαν ἀρπαγες, εἰς 1500 ἀνερχόμενοι, ἐπιτιθέονται διὰ τὰ φρούρια τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Σωστὰ βδελύγματα. Παντὸς εἶδους δόλον ἐπενδύον διὰ νὰ ἐμπνεύσων τὸν τρόμον. Εἶχον ἐτοιμάσει καὶ μίαν πλαστὴν κηδεῖαν με ἓνα ἀνδρείκελλον ἐντὸς τοῦ φερτέρου, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον κρυφῆι βόμβας, καὶ με σύμμα θὰ μετέδιδον τὸ πῦρ ἐξωθῆ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατηγεῖον. Ἀνεκαλύφθη ὁμοως τὸ μυσσάρὸν σχέδιόν των καὶ ἡ ψευδοχόρα βουλγάρων, ποῦ ἐθρηνοῦσε τὸν νεκρὸν σύζυγον της, συλληφθεῖσα θρηνεῖ τῶρα ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς φυλακὰς τὴν στέρῃσιν τοῦ συζύγου της.

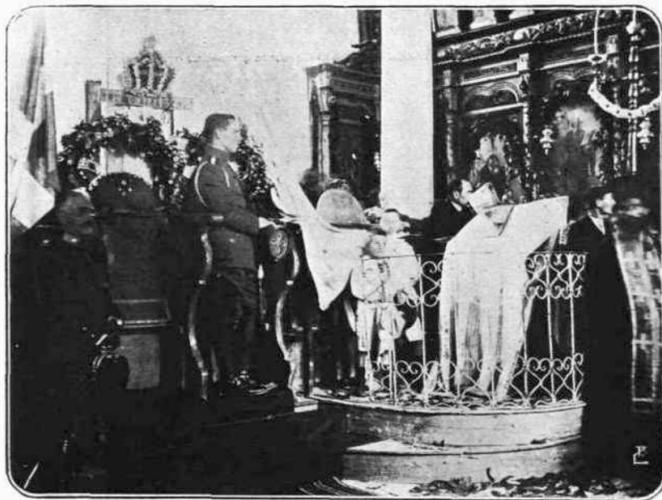
Καὶ ὅταν ἐπεβιβάσθησαν πάλιν ἀτμοπλοῖον διὰ Πειραιᾶ, συνομόσαντες ἠξίωσαν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον νὰ τοὺς ἀποβιβάσῃ εἰς ἓνα πρῶην λιμένα των, τὸ Δεδεαγιάς. Ἄλλ' ὁ πλοίαρχος δὲν ἐχωράτεσε. Τοὺς συνέλαβε, τῇ βοήθειᾳ τῆς φρουρᾶς, τοὺς ἐνέκλεισε εἰς τὸ κύτος καὶ ἐπειδὴ ἐξηκολούθουν ἀνθιστάμενοι, τοὺς ἐξέματισε με τὸ ζέον νερὸ τῶν λειθῶν τοῦ πλοίου του.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ βουλγαρία παίζει τὸν χυδαῖοτερον κλωτσοσκούφην. Παρατεῖται ἡ κυβερνήσις Γκέσοφ καὶ τὴν διαδέχεται, μετὰ δὴθεν δυστοκίαν, κυβερνήσις ταρταρινική ὑπὸ τὸν ἀρχιταρταρίνον Δάνεφ καὶ ἄλλῃ ὑπὸ τὸν Ραδοσλαῶφ. Ὁ Τσάρρος τῆς Ρωσίας καλεῖ εἰς συνεννόησιν φιλικὴν ἐντὸς εἰς Πετροῦπολιν, καὶ ἐνθ' ἔρχονται οἱ ὑποχωροῦσες πρὸς στιγμὴν καὶ αὐτῆς τῆς Σερβίας, ἧς ἐπέμενεν εἰς ἀναθεώρησιν τῆς Σερβοβουλγαρικῆς συμμαχίας, ἦν ἐπεκαλεῖτο ἐπιμόνος ἡ βουλγαρία, ὁ Δάνεφ ἀρνεῖται ἱταμότατα. Ἦτο ἡ στιγμὴ ποῦ, ὁ μύρημξ-βούλγαρος, ὀπλιθεις με πτέρυγας, διότι ἐπίστευσεν εἰς τὸ τέχνασμα τῆς Αὐστρίας, ζητούσης νὰ τὴν ἀποσάσῃ ἀπὸ τὴν Ρωσικὴν στοργὴν δι' ὑποσχέσεων, ἐφθασε νὰ ἀπειλήσῃ τὴν καὶ Οὐρανόν. Καὶ τότε ἡ ὠραία φαντασμαγορία τῆς πονάπλου πλὴν βουλγαρίας, ἦν ἐπροστάτευσον Θεοὶ καὶ βροτοὶ καὶ ἦς πάντες ἐπεζήτητον τὴν συμμαχίαν, διαλύεται καὶ εὐρίσκειται ἀποξενωμένη πάσης στοργῆς, πάσης προστασίας καὶ ὁ στόχος τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Ἀρκετὰ χαρακτηριστικὸν τὸ πρᾶγμα. Ὁ λαὸς εἶχε μίαν σοφὴν παροι-

μίαν: «Μία τοῦ κλέφτη, δυὸ τοῦ κλέφτη, τρεῖς καὶ τὴν κακὴν τοῦ μέρα». Καὶ ἰδοὺ ὅτι, ἐνθ' Ἑλλάς καὶ Σερβία, πρὸ τῆς κοινῆς ἀνάγκης, συμμαχοῦν διὰ νὰ διεκδικήσων ὅτι τοὺς ἀνήκει, ἡ Ρουμανία κινήτοισι καὶ ἡ Τουρκία κινήτοισι καὶ αὐτὴ κατὰ τῆς βουλγαρίας καὶ αἱ δυνάμεις νύθετοῦν πρότασιν τοῦ κ. Πισσῶν, ὅπως ἀφελθῶν οἱ ἀντίπαλοι νὰ κανονίσουν τοὺς λογαρισμοὺς των μόνιτον. Καὶ πρὸ τῆς ἀτοιμώσεως αὐτῆς παραταίωσα ἡ βουλγαρία, ἐκλιπαροῦσα ἐδῶ ὑποστήριξιν, ἀπειλοῦσα ἐκεῖ, ὑποσχόμενῃ χθὲς, ἀθετοῦσα σήμερον, μπλοφάρει τοὺς πάντας καὶ τοὺς πάντας δολιεύεται, διὰ νὰ κερδίῃ χρόνον καὶ ἐλαττώσῃ πάντοτε. Τίποτε ὁμοως δὲν πρόπει νὰ περιμένη πλέον. Εἶνε διδάγμα αὐτό. Κανεὶς δὲν θὰ μεγαλώσῃ εἰς βάρος καὶ δαπάναις τοῦ ἄλλου.

Τὸν Ἰούνιον μᾶς ἀφῆκε χρόνος καὶ ὁ καλὸς μαζ φίλος Σεφκέτ. Ἀφοῦ ἠπέλιθε καὶ αὐτὸς Θεοῦς καὶ Δαιμόνας, εὐρεν ἄδοξον θάνατον, ὄχι εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία, ἀλλὰ εἰς ἓνα σοκάκι τῆς Σταμποῦλ με χαμμιά δεκαριά σφαιράς περιστρόφου, μέσα εἰς ἓνα αὐτοκίνητον. Ὅπως ἐσπευδε θρονοβῶδες πρὸς τὴν Δόξαν, ἔτρεξε καὶ πρὸς τὸν θάνατον. Καὶ ἦτο ὁ θάνατός του ἀντίτινον τοῦ φόνου τοῦ μεγάλου στρατηγοῦ Ναζήμ Πασᾶ. Καὶ ὁ πτωχὸς Σεφκέτ ἐπῆγε με τὴν πλῆραν ὅτι, δὲν ἐπῆρε τὸν καρπὸν τοῦ κατακτητοῦ εἰς τοῦ Ζαχαράτου, ἐνθ' ἐνενηντα χιλιάδες ὁμοφύλων του πέρνον συσσίτιον εἰς τὰς ὠραιότερας ἐξοχὰς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκάθεκτος ὁ νικητὸς στρατὸς μαζ κατὰ τῶν βουλγάρων προχωρεῖ. Τὸ στρατηγεῖον τοῦ Βασιλέως ἀναγγέλλον τὴν προέλασιν τηλεγραφεῖ: «Προχωροῦμεν χειμαρροδῶς». Χειμαρρος καθαρτικὸς λυτρῶν τοὺς ὄφθαστες πληθυσμοὺς τοῦ πέλματος τῆς ἄρκτου. Καὶ ἀσύλληπτος, ἀφθαστος εἰς ἠρωισμόν. Σχημὰ ὑπερόχου μεγαλείου ἀνελίσσονται εἰς

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ.— Εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἠπειρωτικῆς πρωτεύουσας ἐφάλη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐκεῖ ἀφίξει τῆς Α.Υ. εἰς ἣν κατέστη σύσσωμος ὁ λαὸς τῶν Ἰωαννίνων πλημμυρίσας ναόν, πλατεῖαν καὶ δρόμον.

Ἑλληνας, ποῦ κρυμμένη μέσα εἰς τὰ στήθη μαζ ἐσχάρτησε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἑλληνοῦ Βασιλέως. Εὐτυχῆς ἡ Ἑλλάς!

* ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ *

Αἱ πρῶται ἡμέραι τοῦ Ἰουνίου ἀφιερῶνται εἰς προληπτικὰ μέτρα κατὰ τῆς χολέρας. Μία εἰδησις τῶν ἐφημερίδων, καθ' ἣν τὸ Μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἤρξατο νὰ παρασκευάζῃ ἀντιχολερικὸν ὀρρόν, δυνάμενον νὰ ἐπαρκῆσῃ διὰ 10,000 ἄτομα ἡμερησίως, μαζὺ με τὴν σύστασιν ἐδικοῦ νοσοκομείου χολερίωντων ἐνοστειρεῖ τὸν πανικὸν μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων. Ἀδύνατον νὰ βγάτετε ἀπὸ τὸ μυαλὸ τοῦ πολυπράγμονος Ἀθηναίου ὅτι δὲν ἔγιναν κρούσματα μέσα εἰς τὴν Πρωτεύουσαν. Τοῦ κᾶκου προσπαθεῖτε νὰ τὸν

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ.— Εἰς τὰ Ἰωάννινα Ἠπειρωτικῆς γυναῖκες καὶ κόρα ἐχόρευσαν με τὴν γραφικὴν ἐνδυμασίαν τῆς Ἠπειροῦ, ἐνώπιον τῆς Α.Β.Υ. ὠραιότατους χοροῦς.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ.—'Ας ίδούν οι καλοθεληταί πως έδεδιώθησαν την Α.Β.Υ. εις τὸ 'Ελληνικώτατον 'Αργυρόκαστρον.

πείσετε ότι είναι μέτρα σοφής προνοίας, προνοίας, ήν θά ἐξήλευον και τῶν φρονιμῶν τὰ παῖδια. «'Εγιναν κρούσματα, μα τὰ κρούθουν» οὕτως λέγει.

Και ἀρχίζει ὁ πανικός. 'Ενθουσιάζονται τὴν φρενιτιδα τῶν 'Αθηναίων τότε μετὸν κομήτην τοῦ Χάλλεϋ; 'Ετρεξαν εἰς τὰ φαρμακεία και ἠγόρασαν αἰθέρα διὰ τὰ δηλητηριώδη αἶερα τῆς οὐράς τοῦ ἐπεργουμένου ὀλετήρους και ἀσκόους μετὸν οὐρόν και κάθε τι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠλιπίζον ἂν μὴ τι ἄλλο, εὐθανασίαν τοῦλάχιστον. 'Ετρεξαν λοιπὸν και τὴν φορὰν αὐτὴν και τὰ φαρμακεία ἐστέρησαν ἀπὸ Λαοῦντανουμ και 'Ακουα Μελίσα και Λικουοροάντινουμ.

Φαντάζεσθε τί έγινε όταν ἓνα βράδν διεδόθη ὅτι κάποιος ναύτης, ὁ ὁποῖος, μέχρις ὅτου φθάσει ἡ διάδοσις ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, προήχθη εἰς ὑποναύαρχον, ἀπαράλλακτα ὅπως προήχθη ἓνας ἄλλος μετέκρος πλοίαρχος ἀπόστρατος εἰς ὑποναύαρχον, διότι ἐτυχε νὰ ἔχη ὄχι «μάγρυμα» ἀλλὰ ἀνεμῶν εἰς τὴν Κορῶνιν, προσεβλήθη ἀπὸ χολέραν και ἀπεμονώθη εἰς τὸ εἰδικὸν νοσοκομεῖον.

Εἶναι ὀνομαστός ὁ 'Αθηναῖος διὰ τὴν νοσοφοβίαν του. Κάποτε, ποῦ ἡ ἐνδημοῦσα εὐλογία εἶδειξε σημεῖα ἐντάσεως ἀσυνήθους, ἓνας πανικόδηλος ἐνεβολιάζετο δις τῆς ἡμέρας, μέχρις ὅτου παρήλθεν ἡ ἐνταση.

Σημειώσατε δὲ ὅτι τὸν σπουδαιότερον ρόλον ἐν ὥρᾳ ἐπιδημίας χολέρας παίζει ἀκριβῶς ὁ πανικός, ὁ μόνος πολλαπλασιαστικὸς τῶν κρουσμάτων. Ὑπάρχει μία παράδοσις τοῦ λαοῦ σχετικῆ, χαρακτηριστικῶτάτη. Κάποτε, ἐπὶ τῆ ἐμφάνισι τῆς χολέρας ἐν 'Αθήναις, ἐτραπήσαν εἰς φυγὴν βουλγαρικὴν οἱ 'Αθηναῖοι. Μάτην — φασὶν ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα και ἡ χολέρα — τοὺς ἐφώναζε νὰ σταθοῦν. 'Εφρουγον ἐκεῖνοι. «Βρὲ τρελλοί! τοὺς εἶπεν. 'Εγὼ σὰς φταῖω; 'Εγὼ ἓνα δύο θὰ πάρω μόνο ὅπου πατήσω τὸ πόδι μου. Οἱ ἄλλοι πᾶνε ἀπ' τὸ κεφάλι τους».

Και ἡ χολέρα τώρα ὄχι μόνον ὀμιλεῖ, ἀλλὰ και ἐγινε πολὺ τοῦ κόσμου. Φαντασθῆτε ὅτι πέρουσι δις ἀπεβιάσθη εἰς τὸν τόπον μας. Εἰς τὸ Λαύριον παρέμεινε δύο ἡμέρας και εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπίσης, ὅτι δὲ ὑπὸ ἰκνόντω, ἀφοῦ ἀρῆγε τὸ ἐπισκεπτήριόν τῆς εἰς τὸ κ. Χωματιανῶν και εἰς τοῦ κ. Ρέπουλη,

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1913.—'Η στήλη αὐτὴ, ἡ ἐπὶ τῆς νηοῦδος Σούδας τῆς Κοφίνης ὀρθουμένη ἤδη παρὰ τὴν κινάουλειον, ποῦ τὴν φέρει ἀπαλὰ-ἀπαλὰ ἀν' ὀφθαλμοῦς ἡ αἶσα ἀπὸ τὴν ἀγκυλιὰ τῆς μάνας, ἐστὶν ἡ εἰς χῶμα τυμωμένον μετὰ αἵμα ἠρώων εἰς ἑκατόμβας και ἡ 'Ιστορία, θὰ ἀνατριχίσει ἀκαρῆμοῦσα τοὺς αἰῶνας ποῦ ἐτέρασεν τῆς Σκλαβίας.

οἱ ὁποῖοι ὁμολογουμένως εἶχον ἐργασθῆ ὑπερανθρώπως διὰ νὰ φιλοξενήσουν τὴν ἐπίσημον ἐπισκέπτίδα ἐν πάσῃ... καθαριότητι.

Μετὸν πρόσκλησιν τῶν ἡλιζιῶν τοῦ 1912 και τοῦ 1913 ἡ πρωτεύουσα προσέλαβεν ἀληθῆ ὄψιν στρατοκρατουμένης πόλεως. Κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ἰδιὰ ὥρας τὰ περὶ τὴν Ὀμόνοιαν κέντρα ἀσφικτικῶς πληροῦνται ἀπὸ χακί.

Χιλιάδες ἐνδύονται καθ' ἑκάστην, χιλιάδες φεύγουν κάθε βράδν διὰ τὴν Μακεδονίαν και χιλιάδες ξεφτυλώνουν κάθε πρωί. 'Αν ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ ἱστορία, ὅλος ὁ 'Ελληνισμὸς θὰ ἐνδύθῃ μετὰ χακί.

Και ὁμως παρ' ὅλον αὐτὸ τὸ πλῆθος ποῦ προσήλθεν ὑπὸ τὰς σημαίας, μυριάδες ἀκόμη ἀδηλώτων, ἀπροσκήτων, ἀκλιμωτάτων ὁμως ὑπάρχουν. Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ἰσχυροσθέντες ὅτι, οὐδέποτε ἡ 'Ελλάς θὰ ἠδύνατο νὰ παρατάξῃ ἓνα ὑπὲρ τὰς 60 χιλιάδας στρατιωτῶν, ἦσαν διὰ τὰ σίδερα.

Και ἐφρουγον ὅλος αὐτὸς ὁ στρατοκόσμος μετὰ τραγοῦδια. 'Ετσι ἐφρουγε και ὅταν μετέβαινε νὰ πολεμήσῃ μετὸν Τούρκον. Κατὰ τί ἦσαν ὑπεροχοί οἱ τριακόσιοι τοῦ Λεωνίδα, ὅταν μικρὸν πρὸ τῆς μάχης τῶν Θερμοπυλῶν ἐκτίειν τὰ μαλλιά των; Οἱ ξένοι ἀναποκρίται, οἱ ὁποῖοι εἶδον τὸν 'Ελληνα νὰ ὀρμῆ μετὸν λόγγην ἐπάνω εἰς τὸ βουνὸν και μετὸν τραγοῦδι εἰς τὸ στόμα νὰ ἐκτοπίσῃ τὸν βούλγαρον, ἐτόνισαν ἔμηνους εἰς τὴν 'Ελληνικὴν ἀνδρείαν.

Σὰν ἀνοίγη βαλθιδὸς ἀσφαλείας εἰς ἓνα λήθητα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκφύγει ὀρμητικὰ ὁ ὑπερπεπεισμένος ἀτμός, ὀμοίαιε ἡ ἀπὸ τὰ κεκορημένα μύσους στήθη ἐκφύγει και ἡ ἀνακούφισις τοῦ 'Ελληνισμοῦ μετὸν ἀκουσμα τῆς προελάσεως τῶν στρατευμάτων μας. Προαιωνία ἔχθρα, τώρα ποῦ ἐφρουγε ἀπὸ τὸ μέσον ὁ ἀπλὸς κατακτητῆς, θὰ κορσεθῆ πλέον.

Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ.—'Εξω ἀπὸ τὸ 'Ασβεστοχώριον τὸ ἰον πεζικὸν σύνταγμα τῆς Β' Μεραρχίας καθυλισμένον ἀνεμῶν ἐναγωνίως τὴν ἐπιδρομὴν τῶν ἀρκουδιαρῶν τῶς συμμάχων μας.

και ὅλα ἐκεῖνα αἱ σελίδες τῶν Βυζαντινῶν θριάμβων, θὰ ἀντιγραφῶν μετὰ αἶμα, ἀφοῦ οἱ Βούλγαροι ἐγραψαν τὴν πρώτην λέξιν.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι τὸ μῖσος αὐτὸ δὲν παρατηρεῖται μόνον παρὰ τῶ λαῶν ἀρχίζει ἀπὸ τὰ κεφάλια. 'Ενας ὑπουργός, εἰς ὃν ἐγένετο λόγος περὶ συμπράξεως μετὰ τῶν Τούρκων, ἀπήντησε:

— Καὶ μετὸν Σατανᾶ θὰ συνεμάχουν ἐναντίον τοῦ ἀτιμοῦ αὐτοῦ Λαοῦ.

'Εν τῷ μεταξύ ὁ ἀντιρῶσπος τοῦ ἐντίμου αὐτοῦ Λαοῦ, ὁ κ. Χατζημήτσος, ἐξακολουθῶν τὴν σαλτιπάγκικην πολιτικὴν του, ἀρχίζει διαμαρτυρίας και ἀπειλὰς διότι δὴθεν ἡμεῖς ἠρξάμεθα χειρῶν ἀδίκων.

'Αλλ' ἀνοίγει ἡ Βουλὴ και Τύπος, Λαός, ξένοι, μανθάνουν ἀπὸ στόματος τοῦ Βασιλέως, διὰ τοῦ Διαγγέλματος και ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐπισήμως πλέον, ὅτι τὰ πάντα μετῆλθον ἐναντίον μας οἱ δόλιοι Βούλγαροι και τέλος ὅτι, ἐπιτεθέντες διὰ μεγάλων δυνάμεων κατὰ τῶν προφυλακῶν μας, ἀφοῦ παρεβίασαν τὴν οὐδέτεραν ζώνην, ἐξετόπισαν τοὺς ἡμετέρους και καθήρχοντο διὰ νὰ καταλάβουν βίᾳ πλέον τὴν Θεσσαλονίκην. Καὶ ὁ ἐντιμώτατος Χατζημήτσος μίαν ἀσέληνον νύκτα ἔλαβε τὰ βρεγμένα του και ἀπήλθεν ἀθρόμβως, ὅπως εἶχε φύγει ὀλίγους μῆνας πρότερον και ὁ συνάδελφός του Μονκιάρ Μπέης.

Νέα ἐπιτάξεις. Κτῆνη και ἄμαξαι και κάρρα και σούστες ἐπιτάσσονται και οἱ δρόμοι ἐρημοῦνται ἀπὸ κίνησιν. Καὶ οὐδὲ εἰς γογγυσμὸς. Ὅλοι προσάγουν τὰ ὑποζύγια των μετὰ προθυμίαν.

Νὰ και οἱ πρώτοι αἰχμάλωτοι βούλγαροι. Εἶναι οἱ παλληκαριᾶδες τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῆ θέμᾳ τῶν ὁποῖων οἱ εἰς ἀγγυρίας χρησιμοποιήθησαν ἐν Πειραιεὶ Τούρκοι αἰχμάλωτοι ξεστοῦν εἰς χειροκροτήματα.

Και ἄλλοι αἰχμάλωτοι τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς, μετὰ τῶν ὁποῖων και ὁ ἀνεμῶν τοῦ Δὸν Κιχῶτον Σαβῶφ, τοῦ ἀρχιστρατήγου τῆς βουλγαρίας. Τί εἶχον ποῦ εἶνε αὐτὴ ἡ Τύχη! Ὁ γενναῖος Σεφκὲτ ἐβεβαίον ὅτι θὰ ἔπαινε καφὲν εἰς τοῦ Ζαχαράτου και ἀντ' αὐτοῦ ἐπῆσαν καφὲν εἰς τὴν Κηφισίαν τρεῖς-τέσσαρες Τούρκοι στρατηγοί. Ὁ ἐξ ἰσῶν γενναῖος Σαβῶφ ἐβεβαίον τὸν Βασιλέα του ὅτι, ἐντὸς πενθημέρου θὰ ἔπαινε και αὐτὸς καφὲν εἰς τὰς 'Αθήνας και ἡ Τύχη μᾶς στέλλει τὸν ἀνεμῶν του.

'Αλλὰ φθάνουν και οἱ πρώτοι τραυματῆαι, ψάλλοντες θούρα και ζητωκραυγαζόμενοι και τὰ θέατρα κλείουν

κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Σὰν θρούλοιο ἠρωϊκῶν χρόνων φθάνουν τὰ ἀνέκδοτα τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὅπου τὸν παρακολοῦθεῖ κατὰ πόδας και ὁ Διάδοχος. Τί θὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ ἀγαπημένος τοῦ Δοξασμένου μας Βασιλῆα υἱός; Παντὸ τὸν ἔχει μαζί Του. Συνεργάζεται μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Του ὁ Βασιλεὺς; Ὁ Διάδοχος δῖπλε. Προεδρεύει Ὑπουργικῶν Συμβουλίων; Ἡ Α. Υ. πλάι στὸν Βασιλέα. Συγκροτεῖ πολεμικὰ συμβούλια ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὸ ἐπιτελεῖόν Του; Ὁ Διάδοχος κοντὰ Του. Μελετᾷ ὁ Βασιλεὺς, νὰ σου και ὁ Διάδοχος δῖπλε Του. Καὶ κάποτε τοῦ ζητεῖ ὁ Βασιλεὺς τὴν γνώμην Του και συζητεῖ μαζί Του.

Πρὸ τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς, ποῦ ὁ Βασιλεὺς εἶπε πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τὰ θαυμαστά ἐκεῖνα λόγια, εἶχε δῖπλε του τὸν Διάδοχον και ὅταν ἐτελείωσεν ἐστράφη ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν υἱόν Του και τοῦ λέγει: — Ὑψηλότατε ἐμπρός!

Δὲν εἶναι ὄνειρα αὐτὰ. Ἐχομεν Βασιλέα - Στρατηλάτην, τὸν Βασιλῆα ποῦ ὀνειρεύθη ἡ Φυλὴ, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, διεκδικοῦντα τὰ δικά της και Διάδοχον - Στρατιώτην, καταρτιζόμενον ἀπὸ τὸν Δοξασμένον πατέρα Του διὰ νὰ ἀποτελειώσῃ τὸ θεῖον ἔργον Του.

Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ Μακεδονικαὶ πόλεις μετὰ μάχας πεσιματώδεις ἀπελευθεροῦνται. Ἡ Νιγρίτη, ἡ Δοϊράνη, τὸ Λερίο - Χισσά, ἡ Στρώμνιτσα, ἡ Καβάλλα, αἱ Σέρραι και ἡ Ἀράμα, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τὸν ἓνα ζυγόν, εἶχον περιπέση εἰς τὸν ἄλλον αἰσχροτέρων και ἀπανθρωπότερον αὐτῶν, βλέπουν ἐπὶ τέλος τὸν 'Ἠλιὸν τῆς 'Ελευθερίας.

Κι' ὁ Λυρωτῆς εἰσερχεται τροπαιοῦχος. Καὶ οἱ Τούρκοι πρώτοι ἐκδηλώνουν τὴν χαρὰν των. Οἱ ἐν Ἑλλάδι αἰχμάλωτοι Τούρκοι τηλεγραφικῶς συγγαίρουν τὸν Στρατηλάτην. Εἰς τὰς Μακεδονικὰς πόλεις οἱ Τούρκοι τελοῦν μνημόσυνα και εἰς τὸ τέμενος τῶν Σερρῶν ψάλλεται δέσις και δοξολογία εἰς τὸν 'Αλλάχ ἐπὶ τῆ ἀπελευθερώσει. Σηγναὶ ἀφθάστου μεγαλείου διεδοματίζονται ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὸν ἐναγκαλισμὸν αὐτῶν τῆς Μεγάλῃς Μητρὸς και σκηναὶ

Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ.— Εἰς μακρὰν ἀπόστασιν, ἀπὸ τοῦ καθυλισμένου ἐν Μπάλτζε 18 πεζικοῦ συντάγματος τῆς Β' Μεραρχίας, εὐρισσεται τὸ Στρατιῆγιόν τοῦ Βασιλέως μας.

ήφιστης συγκλητικότητος εκτυλίσσονται εις τὰ Ἀθηναϊκὰ κέντρα. Εἰς τοῦ Ζαχαράτου οἱ πρόσφυγες Σερβοί, Καβαλιώται, Μακεδόνες γίνονται ἀντικείμενον ἐκδηλώσεως ζοηροτάτου ἐνθουσιασμοῦ. Καὶ οἱ προγενέστερον ἐλευθερωθέντες Χίοι, Μυτιληναῖοι, Θεσσαλονικεῖς τοὺς καταρτίου δαζοῦντες.

Εἰς τὰ γραφεῖα μας ὄμιλος Καβαλιωτῶν ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ ἐπισήμου ἀνακωθέντος περὶ Καβάλας ἐπὶ δολοφονίαν τεταρτον τῆς ὥρας παρέσχε πλήρη τὴν εἰκόνα τοῦ Πάσα.

Ποταμοὶ αἵματος κατακλύζουσι τὰ Μακεδονικὰ πεδιά, αἵματος ἀθῶων. Καίουσι, σφάζουσι, ἀτιμάζουσι, ψήνουσι καὶ ἡ νύσσα μετὰ τὸν καπνὸν ἀνέρχεται ὑψηλὰ σὺν λιβανοῦς εἰς τὸν βοῦθον τὸν μεγάλον τῆς Πατρίδος. Τὸ δένδρον τῆς Ἐλευθερίας αὐξάνει μόνον μετὰ αἵμα πτωχόμενον. Καὶ μετὰ τὸ αἷμα αὐτὸ συγκεράννεται τὸ τιμημένον αἷμα τῶν Ἐλευθερωτῶν. Αἰμοσταγεῖς οἱ στρατιῶται τοῦ Φερδινάνδου ἀποσύρονται, σπιθάζοντες εἰς σωροὺς πελώριους πτώματα Μητροπολιτῶν προσηλακισθέντων, παρθένων ἀτιμασθειῶν, γυναικοπαίδων σαργασθέντων καὶ οἱ Πρόξενοι ἀνακαλύπτουσι τὰς σπιθάδας καὶ μετὰ βδελυγμίας ἀποστρέφουσι τὸ πρόσωπον.

Οἱ νεκροὶ εὐρίσκονται ἀκρωτηριασμένοι καὶ εἰς τὰ θυλάκια τῶν βουλγαρῶν αἰχμαλώτων ἀνακαλύπτονται δάκτυλοι καὶ ὄτα μετὰ κοσμήματα. Πλήρης ἡ εἰκὼν τῆς ἐπιδρομῆς τῶν θηρίων. Ὁ βούλγαρος ἐπέρασε ἀπ' ἐκεῖ!

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ Ἑλλάς ἀποδύεται εἰς νέον ἀγῶνα, ἀπελευθερωτικὸν καὶ αὐτὸν. Ἀπὸ μηνῶν τώρα μᾶς ἐπλήρουσι οἱ σύμμαχοί μας βούλγαροι τὸ ποτήριόν μας χολῆς. Ἀφοῦ εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον παρέσχομεν διὰ τὸ τοῦ στρατοῦ μας καὶ τοῦ στόλου μας — πρὸ πάντων τοῦ στόλου μας — τὴν μεγαλητέραν συμβολὴν, ἀφοῦ τοὺς ἐδείξαμεν τὴν μεγαλητέραν προθυμίαν καὶ εὐκρίνειαν καὶ τοὺς ἐδοθησάμεν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν, μετὰ τὴν εἰς Δεσαγαῆς μεταφορὰν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ φιλοξενηθέντος στρατοῦ τῶν, μᾶς ἐδολεῖ-

1. Μία δρᾶς Γούφτων τοῦ Αἵμου ἐνεπεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, οἰνοὶ εἰς συμβολισμὸν συγκυριασίας. Ἐνόμιζαν δὲ οἱ ἀκουσθέντες ὅτι τὰ τετάρτια πρὸς μετῆρνον ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἡ βόμβα, τὸ στίλιτο καὶ ἡ τρομοκρατία θὰ εἶχαν πέρασιν καὶ ἐπὶ Ἑλλ. Διοικήσεως.

θησαν καὶ μᾶς ὑπενόμευσαν. Καὶ δὲν ἀφήσαν ἀτιμίαν πού νὰ μὴ τὴν μετῆλθον ἐναντίον μας.

Ἐδολοφόνθησαν, ἐσφάξαν, ἐδήλωσαν, ἐβίασαν, διεπόμπευσαν, κατεπάτησαν, διηρπασαν, ἐλήστευσαν, παρεσπόνθησαν, συνώμοσαν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ποτήρι δὲν εἶναι πῖθος Δαναῶν· εἶχε χεῖλη καὶ πυθμένα καὶ ἐξεργίλασε. Καὶ ὅταν διὰ σειράς ἀτιμιῶν καὶ δολιοτήτων ἐσκέφθησαν νὰ κατακλήσουσι ἐν μέσῃ Εἰρήνῃ, ἀπαράλλακτα ὡς ὁ περιφημὸς ἀρκουδιάρης Κρούσιος, καὶ ὁ ἄλλος φημισμένος πρόγονός των Συμεὼν, τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Β' ἐσυρε τὴν σπάθην του καὶ ὡς ὁ Βασιλεὺς ὁ Βουλγαροκτόνος, τοὺς πατάσσει ἀμείλικτα, Θεὸς τιμωρὸς αὐτοῦς τῆς ἀτιμίας καὶ βουλμίας των. Ἴδου τὶ ἐπιτελοῦν ἡμέρᾳ τῆς ἡμέρας οἱ Σύμμαχοι στρατοὶ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος:

17 Ἰουνίου. — Ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς ἤρξατο γενικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Σερβικῶν δυνάμεων. Εἰς τὰ ὑπὸ Σέρβων κατεγόμενα μέρη, διαβάς τὴν γραμμὴν, ἤτις εἶχεν ὀρισθῆ διὰ πρωτοκόλλου, προήλασε πρὸς Μετοίκοβον, Βογδάντσαν καὶ Γενγελὴν. Ἐπίσης Βουλγαρικὸς στρατὸς, ὑπερβάς τὴν διὰ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πρωτοκόλλου ὀρισθεῖσαν γραμμὴν παρὰ τὸ Παγγαῖον, χωρεῖ πρὸς τὰς Ἐλευθεράς.

— Ὁ Ἑλληνικὸς λόχος τῶν Ἐλευθερῶν ἀπεκλείσθη.

— Τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα τῆς κοιλιάδος Μποστῆνι προσβλήθη ὑποχωρεῖ πρὸς Τσαγέζι.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε τὴν 5. 45' διὰ Χαλκίδος εἰς Θεσσαλονίκην.

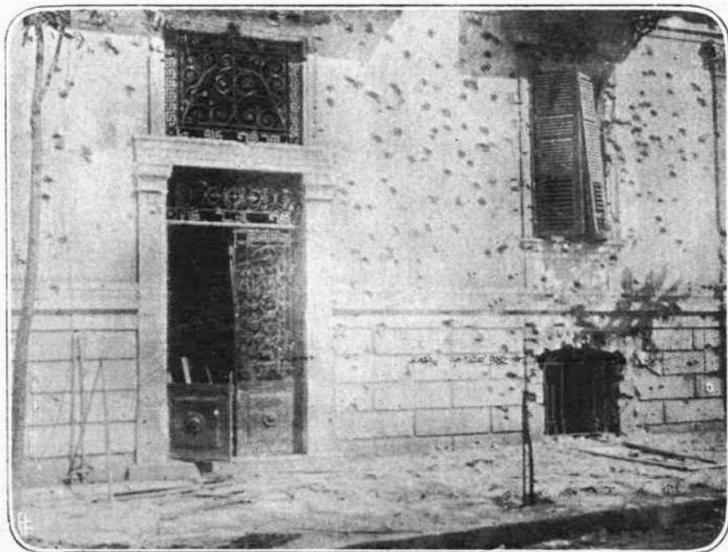
— Ὁ στόλος διετάχθη ν' ἀναχωρήσῃ ἐσπευσμένως εἰς Ἐλευθεράς καὶ Τσαγέζι, ὅπου εὐρίσκονται ἤδη καὶ τινὰ τῶν Ἑλληνικῶν πολεμικῶν.

18 Ἰουνίου. — Ὁ Μέγαρχος στρατιωτικῆς Διοικήσεως τῆς Θεσσαλονίκης ὑποστράτηγος κ. Καλλάρης ἀπερῆθη ἐγγραφὸν πρὸς τὸν περιφημὸν στρατηγὸν Χεσάμφεφ, ὅπως ἐντὸς 1 ὥρας ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Παρελθούσων 2 1/2 ὥρῶν χωρὶς οὐδεμίαν ἀπάντησιν νὰ ληφθῇ, διετάχθη πῦρ κατὰ τῶν βουλγαρικῶν καταλυμάτων, τὰ ὅποια κατελήφθησαν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο κατόπιν μικρᾶς ἀντιτάσεως.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰχμαλωτισθέντων ἐν Θεσσαλονίκῃ Βουλγαρῶν ἀνέρχεται εἰς 1208.

3. Καὶ ὅταν ἐξηγήθη, ἐπὶ τῇ ἀποκαλυφθείσῃ προελάσει τοῦ στρατοῦ των πρὸς βίαιαν καὶ δολίαν ἀρπαγὴν τῆς Θεσσαλονίκης μας, ἡ ὑπόμονή μας, ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐπέβαλε τὸ κράτος τοῦ νόμου διὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἴδετε εἰς τὰς τρεῖς εἰκόνας μας πῶς ἔγιναν ἡ σφηκοφολῆς των.

2. Κάθε σχολεῖον, κάθε οἰκοδόμημα πού ἐξερημοποιούσιν ὡς δημόσιον γραφεῖον μεταβλήθη εἰς σφηκοφολῆαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξορῶν σὴν κομματοῦν καὶ ἄλλων δολοφόνων ἀνδρῶν τὸν σπασμὸν καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ ἐνέτρωναν καὶ ἐτρομοκράτου.

19 Ἰουνίου. — Τὰ Σερβικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὴν Κρούπιτσαν, μεθ' αἰματηρᾶν μάχην. Δύο τάγματα βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἠχμαλωτίσθησαν. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Σέρβων ἦσαν 1.400 νεκροὶ καὶ τραυματῆαι ἔξ ὄν 40 ἀξιωματικοί.

— Ὁ πρεσβυτεὺς τῆς βουλγαρίας κ. Κατσημητσεφ ἀνεκοίωσε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τηλεγράφημα τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς βουλγαρίας κ. Λάνεφ, βεβαιῶντος ὅτι ἔδωκε διαταγὰς πρὸς τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν ὅπως, παύσῃ τὰς ἐχθροπραξίας, συγχώρησις δὲ διέταξε νὰ γίνουσι ἀνακωίσεις διὰ τὰς ἀμειλικῶς ὅπως, ἐξακριβωθῇ ὁ ὑπαίτιος αὐτῶν. Ὁ κ. Λάνεφ ἐπίσης παρεκάλεσε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως, δώσῃ παρομοίας διαταγὰς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν ὅτι λυπεῖται, διότι δυστυχῶς μετὰ τὴν βουλγαρικὴν ἐπιθεσιν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δώσῃ παρομοίας διαταγὰς. Προσέθεσε μάλιστα ὅτι ἔδωκε διαταγὰς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ὅπως προσελάσῃ καὶ ἀποθήσῃ τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν πέραν τῆς οὐδέτερας ζώνης, εἰς τὴν ὁποῖαν εἰσῆλθεν.

Οἱ ΑΡΚΟΥΔΙΑΡΕΟΙ ΜΑΣ. — Ἴδετε καὶ μίαν μερίδα ἀνδρείων ἀξιωματικῶν τοῦ Γούφτικου Βασιλείου. Πέρνουσι τώρα, κατὰ τὴν μετὰ Χριστὸν προφητείαν τοῦ πάτερως των Σαββῶν, τὸν καφὲν των εἰς διαφόρους ἐσχῶς τῆς Ἑλλάδος, μὰς μὲ ἄλλας 10,000 αἰχμαλώτων καὶ φρουροῦνται οἱ πλειστοὶ ἀπὸ . . . Τούρκους αἰχμαλώτους μας, ἐνθουσιασμένους ἀπὸ τῆς Τύχης τῆς εἵνοιαν ἀπὴν.

Αἱ γαιναί. — Τὸ σκυλοῖ συγκεντροῦμενον ἐν συνοδείᾳ εἰς Θεσσαλονίκην διετρεῖ τὴν κτηνώδη ἀσυνειδησίαν του.

20 Ἰουνίου. — Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀνέλαβεν ἀπὸ πρωίας ἐπιθετικὴν προέλασιν καθ' ὅλον τὸ μέτωπον μετ' ἐξαιρετικῆς ὀρμῆς.

— Τὸ 8ον καὶ 9ον εὐζωνικὰ τάγματα προελάσαντα ἐκ Γιουβέσνας, ἐπετέθησαν διὰ τῆς λόγγης καὶ κατέλαβον λόφον ὕψους 605 μέτρων ὑποστηριζομένου ὑπὸ πυροβολικοῦ.

— Ἡ 5η Μεραρχία προσέβαλε τὸν ἐχθρὸν ἀμυνομένον ἀπὸ ὄχυρωτάτων κεχαρτωμένων θέσεων παρὰ τὸ Σαριγιόλ. Ὁ ἐχθρὸς ἐξετοπίσθη με-

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ Μ. ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Αἱ θηριώδεις τῶν βουλγαρῶν. Τὸ πτώμα αὐτὸ ἀνευρέθη ἐν Δεμίρ-Χισσῶν.

μεγάλας ἀπώλειας.

— Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰσῆλθε τὴν πρωίαν εἰς Γενγελὴν ἀποθήσας τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῆς πόλεως. Οἱ βούλγαροι ὑποχωροῦν ἀτάκτως.

21 Ἰουνίου. — Τὸ ἄκρον δεξιὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατέλαβε τὴν Νιγρίταν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἐχθρὸς μετέβαλεν εἰς ἐρείπια, κατασφάξας καὶ τοὺς ἀπομειναντας κατοίκους. Ὁ ἐχθρὸς φεύγων ἐγκατέλειπεν 150 αἰχμαλώτους καὶ πλῆθος ὀπλῶν καὶ ὀλικῶν. Ἀντικίτερον τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὴν Λιγχοβάνην. Εἰς βουλγαρικὸς λόχος ἐκ 200 ἀνδρῶν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του συνελήφθη αἰχμάλωτος.

— Μετὰ τριήμερον ἀγῶνα κατελήφθη τὸ Κιλκίς. Ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς, φεύγων ἀτάκτως, ἐγκατέλειπεν ἐξήκοντα τηλεβόλα καὶ πολυβόλα.

— Ἡ ἀνατολικὴ στρατιά ἀπέκοψε τὴν ὑποχώρησιν ἐνὸς βουλγαρικοῦ συντάγματος, ὁ δὲ βούλγαρος συνταγματάρχης ἐσπεισε

Οἱ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ. — Νὰ καὶ τὰ πρῶτα τέρατα πού εἶχαν κατακλύσει τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, τὴν ὁποῖαν παρέδωκαν εἰς πῦρ καὶ σιδήρον. Λότοι θὰ σαπίσουσι εἰς τὰς φυλάκας μας.

νά παραδοθή άνευ όρων.

— Οι σύμμαχοι Σέρβοι κατετρόπωσαν τόν έχθρόν μετάξυ Τσιπ και Ζλατόβου αιχμαλωτίσαντες 3000 στρατιώτας και 200 αξιωματικούς.

22 Ιουνίου.— Στρατιά δρώσα εις Λιγκοβάνην κατήγαγε θριαμβόν, εκποίσασα έχθρόν καθ' όλην την γραμμήν Λαγανά.

— Ο έχθρός φεύγων πανικόβλητος εγκατέλειψε 1600 όπλα μετά των εξαρτημάτων, 12 πυροβόλα, πολλά βλητοφόρα και 3 πολυβόλα.

— Την άρχιστρατηγίαν του βουλγαρικού στρατού ανέλαβεν ο Ράτκο Δημήτριεφ, του Σαβόφ παρατηθέντος.

— Διά προκηρύξεως του Άρχηγού του στό-

Η ΔΙΑΚΟΜΙΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ.— Θάματα έπετέλεσεν άληθινά η Ύγειονομική Ύπηρεσία και κατά τόν πόλεμον αυτόν. Έπρεπε νά ύδχη με ποίαν εύκολίαν και με ποίαν ταχέτητα διακομίζοντο οι τραυματίαι από τα πεδία τών μαχών, εις τά Νοσοκομεία Άθηνών, δια νά θανατώσασιν. Τα θάματα αυτά όφείλονται εις τόν Άσχημόν της Ύγειονομ. Ύπηρεσίας κ. Άρνώ, ό όποιος φαίνεται εις τό μέσον τών αξιωματικών, εις τόν Τιμηματόχην κ. Αιγιαλίδην (δεξιά του κ. Άρνώ), και εις τόν Ιδιώτην Γραμματέα του κ. Άρνώ κ. Ι. Βαλτήν, έφεδρον άνθυπίατρον (άριστερά του κ. Άρνώ).

λου του Αιγαίου, εκηρύχθησαν έν αποκλεισμού τά παράλια της Μακεδονίας και Θράκης τά κατεχόμενα υπό τών βουλγάρων.

— Η Ρουμανική Κυβέρνησις διέταξε γενικήν επιστρατεύσιν.

— Αί συνεννοήσεις τών Δυνάμεων περί παρεμβάσεως εις την Βαλκανικήν περιπλοκήν κατέληξαν εις συμπέρασμα περί πλήρους αυτών άποχής από πάσης άναμιξεως.

23 Ιουνίου.— Οι βούλγαροι υποχωρούντες εκάσασαν τά χωρία Άρπάρκιοι, Σαλαμανλή, Γιαννιτσιλάρ, Σαριγιάολ, Άσαλή, Γιουβέσσαν, Γενή-Κιοί, Μαγαλέ, Μπουγιουκλή, Τεντελή και άλλα βορείως του Κιλίκις.

Η ΔΙΑΚΟΜΙΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ.

Τραίνα κατάφορτα από της έπομένης της μάχης του Κιλίκις έφθασαν εις Άθήνας φέροντα τούς τραυματίαις.

— Η Τουρκική Κυβέρνησις απήνυθε προς την βουλγαρίαν διακοίνωσιν, δι' ης ζητεί την άπόδοσιν της Θράκης.

24 Ιουνίου.— Ο Έλληνικός στρατός κατέλαβε την Δοϊράνην. 12 πυροβόλα και πολλά όπλα και πολεμφοδια περιήλθον εις χείρας του Έλληνικού στρατού.

— Διά Β. Διατάγματος έκλήθησαν υπό τά όπλα οι έθνοφρουροί τών κλάσεων επιστρατεύσεως 1895, 1894 και 1893.

— Ο Σερβικός στρατός κατέλαβε τά Κότσανα. Έν Βελιγραδία υπολογίζουν ότι 15 χιλιάδες Σέρβοι και 20 χιλιάδες βούλγαροι έτέθησαν εκτός μάχης.

25 Ιουνίου.— Αί βουλγαρικά έφημερίδες άνομολογούσαι πλέον τās νίκας του Έλληνικού στρατού αναγγέλλουν ότι άποστέλλονται ενισχύσεις εις τόν Ίβάνωφ, του όποιου ο στρατός ύπέσθη έλάττωσιν 30 χιλιάδων άνδρών.

— Η Ρουμανική Κυβέρνησις έζήτησε παρά της βουλγαρικής παραχώρησιν εδάφους 5,600 τετραγωνικών μιλίων, ζητήσασα άμα νά εχη άμεσον άπάντησιν της βουλγαρίας επί της αξιώσεως ταύτης.

26 Ιουνίου.— Έλληνικά στρατεύματα κατέλαβον τό Κοτσαρίνον, ύψηλήν οχυρωτάτην θέσιν, δεσπόζουσαν τών στενών της Στρωμνίτης.

ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΜΑΣ.— Οι πόθοι τραυματίαι μας και οι έλαφρά τραύματα φέροντες, ώδηγούντο εις τά Χειρουργεία, όπου ένύπνηγον συντόνον Ιατρικής συνδρομής και περιθάλμους στοργικής.

Ο ΑΙΜΟΣΤΑΓΗΣ ΤΣΑΡΟΣ

“Τό αίμα τών άδώνων επί αυτών και επί τά τέκνα αυτου”, * * *

Ο ΝΕΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.—Οι Σέρβοι έτοιμαζόμενοι διά τόν νέον πόλεμον ήσκούντο καθ' έκαστην εις τόν χειρισμόν τών πυροβόλων.

— Έν τάγμα Έλληνικού στρατού διέβη τόν Στριμόνα επί σχεδίων και κατόπιν αύτου άλλα σώματα, τρέψαντα εις φυγήν τόν έχθρόν. Τό Ιπτικόν μας έφθασε εις τά πρόθυρα τών Σερρών, μη συναντήσαν ούδαμύ έχθρόν. Υποτίθεται ότι ο έχθρός εγκατέλειψε τας Σέρρας.

— Οι βούλγαροι υποχωρούντες εκ Δοϊράνης άπτήγαγον και τόν Έλληνα Μητροπολίτην Δοϊράνης μαζί με 30 άλλους Έλληνας προκρίτους.

27 Ιουνίου.—Ο Έλληνικός στόλος κατέλαβε την Καβάλλαν. Ο λαός τών Αθηνών έν ένθουσιασμό επανηγύρισε τό γεγονός.

28 Ιουνίου.—Τμήμα στρατιάς του δεξιού κατέλαβε την πόλιν Δεμίρ-Ισαά, 20 πυροβόλα μεθ' όλων τών βλητοφόρων των περιήλθον εις χείρας μας.

— Μία μεραρχία Έλληνικού στρατού άπαιθεί έχθρικήν φάλαγγα επιχείρησαν να διέλθω τό Πετρίτσι και κατέλαβεν έτερα 15 πυροβόλα μετά τών βλητοφόρων των.

29 Ιουνίου.—Ο βουλγαρικός στρατός φεύγων εκ Σερρών έκανσε την πόλιν κατασφάξας πλείστους τών προκρίτων. Εικοσι χιλιάδες μένουσι άστεγοι. Η Α. Μ. ο Βασιλεύς τηλεγραφικώς διαμαρτυρήθη προς τας Μ. Δυνάμεις διά τας θηριωδίας τών βουλγάρων δηλώσας ότι θα άναγκασθή να προβή εις αντίποινα, όπως έμπνευσή τόν φόβον και ούτω άποσοβήσῃ νέας βουλγαρικής άτιμίας.

—Επίσης εξηκριβώθη ότι ο βουλγαρικός στρατός φεύγων εκ Δεμίρ-Ισαά συνέλαβεν τόν Μητροπολίτην Κωνσταντίνον και πλέον τών 100 άλλων δημογεγών και τούς ένέκλεισεν εις τόν περιβόλον της βουλγα-

ρικής σχολής και τούς έφόνευσεν.

—Τά Σερβικά στρατεύματα ήνώθησαν μετά τών Έλληνικών παρά την Ραδοβίσταν.

—Ο πρωθυπουργός κ. Ε. Βενιζέλος ανεχώρησε, μεταβαίνων μέσω Θεσσαλονίκης, παρά τῷ στρατηγείῳ τῷ Έλληνικού στρατού να συνεννοηθῇ μετά τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

30 Ιουνίου.—Η ύποχώρησις του βουλγαρικού στρατού προς τά στενά της Κρένας και του Πέτσβο εξακολούθει. Επίσης εξακολούθει ή προέλασις του ήμετέρου στρατού. Αί όδοι διά τών οποίων ύποχωρεῖ ο έχθρός ενδύονται έπαρμέναι διά παντοειδών στρατιωτικῶν ειδών.

—Έν Θεσσαλονίκη καθιγάσθη ο ιστορικώτατος ναός Άγ. Σοφίας.

—Οι Σέρβοι κατέλαβον τό Κιουστενδής.

—Ο βουλγαρ. στρατός κατέστρεψε τμήμα σιδηροδρομικής γραμμῆς της προέλασιν τών Τούρκων.

1 Ιουλίου.—Η βουλγαρία ανεγνώρισεν, εις τας προς την Ρωσίαν και την Γαλλίαν παρακλήσεις της, όπως επέμβωσιν υπέρ της ειρήνης, ότι αυτή πρώτη ήρξαστο τών έθνοπραξιῶν, επίσης δέ και ότι ενικήθη υπό της Ελλάδος και της Σερβίας. Οι έν Αθήναις και Βελιγραδίῳ πρεσβευται τών δύο δυνάμεων εξήτησαν τούς όρους τών νικητῶν, συμβουλευσάντες επιμόνος μετροπάθειαν εις τας αξιώσεις των.

—Εις πολλάς πόλεις του κράτους συνεκροτήθησαν αδόρημα συλλαλητήρια διαμαρτυρίας διά τας όμότητες τών βουλγάρων.

—Η Τερά Σύνοδος συνελεύσασα εις έκτακτον συνεδρίον άπέστειλε τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας διά τας θηριωδίας τών βουλγάρων προς την Α. Μ. τόν αυτοκράτορα πασῶν τών Ρωσιῶν, προς τόν ύπλοπνικέρωτατον Μητροπολίτην Πετρούπολεως και Λαδόγης Βλαδίμηρον, πρωτεῦον μέλος της Αγιατάτης διοικήσεως Συνόδου Ρωσίας και προς τόν Σεβασμιότατον Αρχιεπίσκοπον Καντερβου-

Ο ΝΕΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.—Ιδέτε τά τοπομαχικά τών βουλγάρων εις τό Κιλκίς και άν ήμπορείτε άμφοβηθήσαστε ότι δέν ήτο μελετημένη ή προς την Θεσσαλονίκη προέλασις των.

Ο ΝΕΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.—Ο Ίβάνωφ με τό επίτελείον του παρηκολούθει την μάχην του Κιλκίς από ένα θώμα τό όποιον ήναγκάσθη ταχέως να εγκαταλείψῃ.

ρίας, Έξαρχον πάσης Άγγλίας και Μητροπολίτην.

—Ο Τουρκικός στρατός διετάχθη να βαδίση κατά της Άδριανουπόλεως.

2 Ιουλίου.—Τό άκρον δεξιόν της ήμετέρας παρατάξεως μετά πείσιμονα μάχην παρά την Άλιστράτην και Κριτσόβαν έτρεψε τόν έχθρόν εις φυγήν και κατέλαβε την Δράμαν. Ο έχθρός φεύγων εγκατέλειπε μεταξύ άλλων 7) άραπαδες πλήρεις διαφόρων ειδῶν προερχόμενος εκ λεηλασίας της Έλληνικής κωμοπόλεως Δοξάτου και άλλων χωρίων.

—Ο κ. Βενιζέλος επιστρέφον εκ του Γενικού Στρατηγείου άπεφάσισε να μεταβή προς συνάντησιν του Πρωθυπουργού της Σερβίας εις Νύσσα, να συνεννοηθῇ πριν ή δώση όριστικήν άπάντησιν επί του διαβήματος της Ρωσίας προς διακοπήν τών έθνοπραξιῶν.

3 Ιουλίου.—Σφοδρός άγών συνήφθη σήμερα εις τό άκρον δεξιόν ήμών παρά την Μποϊμείναν, θέσιν κειμένην επί της εκ Σερρών διά Βροντής προς Νευροκόπιον όδου.

—Η μάχη έληξε την 8ην έσπερινήν με πλήρη άποσύνθεσιν τών άμυνομένων εις την θέσιν ταύτην έχθρικών δυνάμεων.

—Ημετέρα μεραρχία κατέλαβε τό Μελένικον άνευ αντίστασεως.

—Εκ Σερρών επέστρεψαν εις Θεσσαλονίκην οι Γεν. Πρόξενοι της Γαλλίας και Αυστροουγγαρίας, όστινες ειχον μεταβή να εξ αυτοφίας βεβαιωθῶσι περί τών πυροβολήσεων και τών σφαγῶν, δι' όν οι βούλγαροι φεύγοντες ήρήμισαν την χώραν. Οι Γεν. Πρόξενοι έβεβαίωσαν ότι εἶρον την καταστροφην τραγικώτεραν παρ' όσον παρέστησαν αυτήν.

—Η υπό τών Δάνεφ κυβέρνησις της βουλγαρίας παρητήθη.

4 Ιουλίου.—Οι Πρωθυπουργοι της Ελλάδος και Σερβίας συνητήθησαν εις Σκόπια. Βεβαιούται ότι οι δύο Πρωθυπουργοι είναι άπολύτως σύμφωνοι εις όλα τά σημεία της περαιτέρω διπλωματικής και στρατιωτικής πορείας των.

—Νέα μάχη εγένετο παρά την Βροντήν. Ο έχθρός άπεκρούσθη μετά πολλῶν άπολειῶν, ύποχωρήσας προς Κοερακιοῦ διά Σταγροίσις.

—Ο Τουρκικός στρατός κατέλαβε τό Λουλέ-Μπουργκάς και εξακολούθει προχωρῶν προς τά βορειοδυτικά.

ΟΙ ΠΡΩΞΕΝΟΙ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ.—Δέν άφήσαν μεταγωγικῶν μέσων οι Γούρτσι, τό όποιον να μη χρησιμοποιήσαν φεύγοντες. Τά τρέινα κατάφορτα έφευγαν από τας Σέρρας, την Δράμαν και την Σανθην.

5 Ιουλίου.—Ο άγών του άκρον δεξιού ήμών εξακολούθησε και σήμερα. Ο έχθρός εξηναγκάσθη και πάλιν εις ύποχώρησιν καταδικασόμενος προς την διεύθυνσιν του Νευροκόπιου.

—Εξηκριβώθη ότι ή καταστροφή του Δοξάτου εινε τελεία. Εκ τών 3.000 κατοίκων εσφάγησαν 2.500. Η Γαλλική Κυβέρνησις εν συνεννοήσει μετά της Έλληνικής Κυβερνήσεως άνέθεσεν εις τόν Α' Γραμματέα της έν Αθήναις πρεσβείας ύποκρίματα ντε Άλγκονέτ και τόν παρῶ τῷ Έλληνική στρατιωτική άποστολή Γάλλον συνταγματάρχην κ. Λεπεντι όπως μεταβῶσιν επί τόπου και εξακριβώσουν έν πάση λεπτομερεία τας βουλγαρικές φρικαλεότητας. Η Γαλλική αυτή άποστολή ανεχώρησε σήμερα.

6 Ιουλίου.—Αί Κυβερνήσεις της Άγγλίας, της

ΟΙ ΠΡΩΞΕΝΟΙ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ.— Συντετριμμένοι μετά την μάχην της Στριμόντις ύπεχώρησαν οι γενναίοι Γούρτσι και έφευγαν διά τών στενῶν διά να επιδοθῶν εις σφαγῶς και θηρώσεις.

Γαλλίας και της Γερμανίας, κατόπιν συνεννοήσεων προέβησαν εις διαβήματα παρά τῇ Πύλῃ ύποδείξασα έντόνωσ ότι ο Τουρκικός στρατός δέν πρέπει να προχωρήσῃ πέραν της γραμμῆς Αίνου-Μηδειας, όπως μη προκαλέσῃ σοβαρωτέρας περιπλοκάς.

—Ο κ. Ραδοσλάωφ έπεφορτίσθη να σχηματίσῃ την νέαν βουλγαρικήν Κυβέρνησιν.

7 Ιουλίου.—Ο Έλληνικός στρατός εγένετο κύριος άπάσης της κοιλιάς του Στριμόνου. Επίσης τά ήμετερα στρατεύματα κατέλαβον τό Νευροκόπιον. 18 πυροβόλα περιήλθον εις την κατοχήν μας.

—Οι βούλγαροι ύποχωρούντες έν Θρακίη παραδίδουν εις τό πῦρ άπαντα τά χωρία, σφάζοντες τούς κατοίκους των.

—Εις όλας τας εφημερίδας της Αυστριακής πρωτεύουσῃς δημοσιεύονται αι έκθέσεις του Γεν. Προξένου της Αυστρίας έν Θεσσαλονίκη ως και του έν Σέρρας Αυστριακού ύποπροξένου τών βουλγαρικῶν θηριωδιῶν εις τά εγκαταλείπομενα ύπ' αυτού μέρη της Μακεδονίας.

—Αί μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας διαπραγματεύσεις προς άποκατάστασιν τών διπλωματικῶν σχέσεων έληξαν, διεξαχθείσαι ένταῦθα μετά του πρώην Τούρκου έπιτετραμμένου Γκαλίπ Κεμανλή βέη, τό δέ σέβδιον της έπελθούσης συμφωνίας ύποβάλλεται προς έγκρισιν εις τό Υπουργικόν συμβούλιον.

8 Ιουλίου.—Η προέλασις του Έλληνικού στρατού

ΟΙ ΚΤΗΝΑΝΘΡΩΠΟΙ.—Πῶς συμβιβάζεται ή θηριωδία του λαου αυτού, του σφάζοντος, θηρόντος και άτιμάζοντος, με τό θρησκευτικόν αίσθημα του καταφεύγοντος εις δέσιν ύπέρ ευδοξώσεως τών δούλων του στρατού αυτου. Κατεκτοημένοι από τας ήττας των προσφεύγουσιν εις τά θεία διά να τά καηλεύσουν αυριον.

ΟΙ ΠΡΩΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ. — Τὴν στιγμὴν, ποὺ οἱ πτωχοὶ χωρικοὶ περιουλλέξαντες τὰ τιμαλφέστερα τῶν ἡσάν ἔτοιμοι νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς ἐστίας τῶν διὰ νὰ σωθῶν ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομικοὺς, κατέβησαν ὁ βούλγαρος στρατιώτης.

ἐξακολουθεῖ. Ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Νέστου καταδιώξας τὸν ἐχθρὸν πέραν τοῦ Νευροκοπίου καὶ τοῦ ποταμοῦ Βεσπίτσα πρὸς τὴν Μαχομίαν, πέραν τοῦ ὄρους Μαλῆς κατέλαβε τὸ Πέτσον πρὸς τὴν εἰσοδὸν τῆς ὄρεινης στενωποῦ τῆς Κρέσνας.

— Οἱ Σέρβοι κατετρόπωσαν τοὺς βουλγάρους κατὰ τὴν τελευταίαν μάχην Ἐγρί Παλάγκας καὶ Κιουστενδὴλ ἐκπολιτάντες αὐτοὺς ἐκ τῶν θέσεων τὰς ὁποίας κατείχον.

9 *Ἰουλίου*. — Πεισματώδης μάχη ἐγένετο εἰς τὸ Πέτσον. Τὰ ἡμέτερα στρατεύματα κατέλαβον τὰ ὑψόμενα τοῦ Πέτσου καὶ Οὐρλιακό, ὃν τὸ ὕψος ποικίλλει ἀπὸ 1450-1900 μέτρων. Αἱ ἀπώλειαι ἐκατέρωθεν εἶναι πολλαί.

— Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν ἡμῶν νέος ἀγὼν ἔλαβε χώραν πρὸς τὸ Κρέμεν. Ὁ ἐχθρὸς ἐξετοπίσθη.

— Ἐτερον τμήμα στρατοῦ ἡμῶν κατέλαβε τὴν νοτιάν εἰσοδὸν τῆς στενωποῦ τῆς Κρέσνας.

— Ἡ ἀριστερὰ στρατιά καταδιώκουσα τὸν ἐχθρὸν ὑπερέβη τὰ ὑψόμενα τοῦ Μπουκόβιτς καὶ προελαίνει πρὸς βορρᾶν.

— Ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ συνεννοήσεις διὰ τὴν εἰρήνην γίνων ἐν Βουκουρεστίῳ.

— Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως ὅτι ἐννοεῖ νὰ ὑπογράψῃ εἰρήνην μετὰ τῆς βουλγαρίας ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων.

10 *Ἰουλίου*. — Τὰ Σερβικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὴν ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους Σερβικὴν πόλιν Μπελογραδτσιτς, κυριεύσαντα 32 τηλεβόλα, 17 βλητοφόρα καὶ 3000 ὅπλα.

— Τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα εἰσήλθον εἰς τὴν Ἄδρια-νούπολιν.

11 *Ἰουλίου*. — Τὰ ἡμέτερα στρατεύματα κατέλαβον τὴν Δομπρινίτσαν καὶ Μπανίτσαν. Ὁ ἐχθρὸς ὑπεχώρησε πέραν τῆς Μαχομίας καταδιωκόμενος. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Στριμόνος ἡ στρατιά ἡμῶν κατέλαβεν δολοφονίαν τὴν στενωπὸν τῆς Κρέσνας μέχρι τῆς βορείας ἐξόδου.

— Ὁ ἐχθρὸς διωκόμενος καταστρέφει ὅλα τὰ τεχνικά ἔργα, ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν προέλασιν τῶν ἡμετέρων.

— Οἱ Σύμμαχοι Σέρβοι νέαν κατήγαγον νίκην κατὰ τῶν βουλγάρων. Κατέλαβον τὸ Γκαρβάν, Βαϊζίνα, Τσαρβοσόλο καὶ Τσέφφριενε.

— Ὁ Ρουμανικὸς στρατὸς προχωρῶν ἄνευ ἀντιτά-

σεως ἐφθάσε μέχρις Ἀραμπά-Κονάκ εἰς ἀπόστασιν 27 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς προτενοῦσης.

— Ὁ πλοίαρχος τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ κ. Κάρντεϊλ εὐρέθεις τυχαίως εἰς Καβάλλαν καὶ λαβὼν γνῶσιν τῶν φρικαλεότητων, τὰς ὁποίας διέπραξεν ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς εἰς Δοξάτον, μετέβη ἐπὶ τοποῦ. Ὁ ἴδιος ἐμέτρησεν 600 πτώματα ἀνὰ εἰσοεῖ, τὰ πλείεστα τῶν ὁποίων παιδικὰ καὶ γυναικεῖα.

— Ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς Προξενίας ἀνεχώρησε κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Αὐτοκράτορος, μεταβαίνων εἰς τὰ διάφορα θέατρα τῶν βουλγαρικῶν θηρωδίων πρὸς ἐξ αὐτοφθίας ἐξακρίβωσιν τῶν καταγγελομένων.

12 *Ἰουλίου*. — Καθ' ὅλον τὸ μέτωπον ἐπεκράτησεν ἡσυχία.

— Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις, κατόπιν τῶν νέων συστάσεων τοῦ Αὐστριακοῦ Προξενικοῦ, ἐντονότερον τὴν φορὰν ταύτην, συνεννοηθεῖσα ἤδη μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀνέπτυξεν ὅλους τοὺς λόγους δι' οὓς ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῇ τὴν ἀνακατὴν πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὄρων τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης.

13 *Ἰουλίου*. — Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος δι' ἀποτάσεως ἀγχιμαίων κατέλαβε τὸ Δεδεαγάτς.

— Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς, Σερβικῆς καὶ Μαυροβουνιωτικῆς Κυβερνήσεως ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως μεταβῶν εἰς Βουκουρεστίον οἱ Προξενιοὶ τῶν ἄνω Κρατῶν.

— Ὁ Προξενιοὺς κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν τὴν 5 μ. μ. διὰ Θεσσαλονίκης εἰς Βουκουρεστίον.

— Ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἀπόρριψιν ὑπὸ τῶν Συμμάχων τῆς αἰτήσεως αὐτῆς περὶ ἀνακατῆς ζητεῖ τριήμερον ἐκχειρίαν.

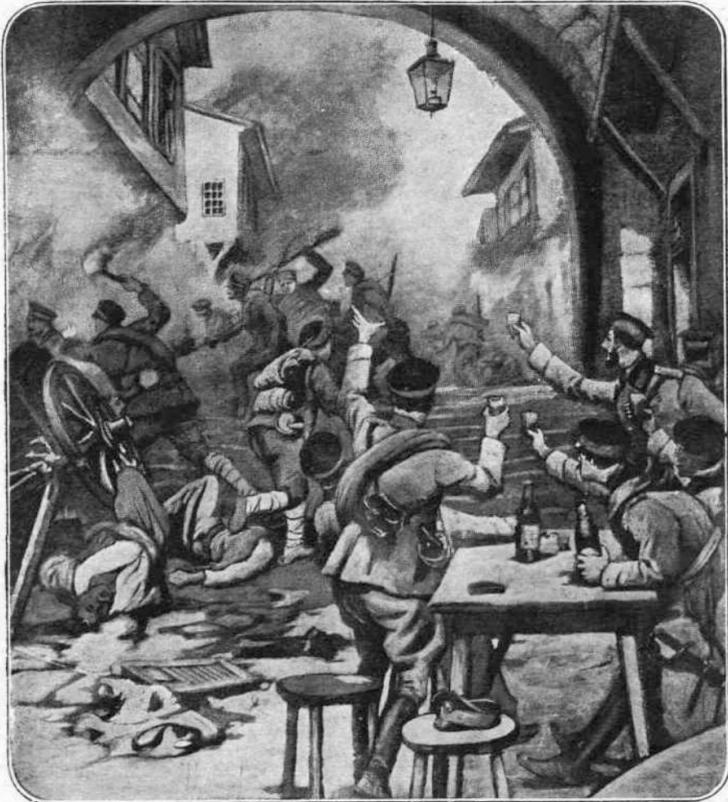
14 *Ἰουλίου*. — Νέα περιφανὴς νίκη ἔσπευε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα παρὰ τὸ Σουμετλί. Ὁ ἐχθρὸς ἐστῆριξε τὸ δεξιὸν τοῦ ἐπὶ τῆς ἀποτόμου κορυφῆς Ρουγὲν (ἡμέμετρον 1257) ἣν εἶχεν ὀχυρώσει διὰ 4 γραμμῶν χαρακωμάτων, εἰς δὲ τὸ κέντρον παρὰ τοῦ Σουμετλί εἶχε τάξει ἰσχυρὸν πυροβολικὸν καὶ 4 τοπομαχικά.

— Δι' ἐφόδον ἐξετοπίσθη ὁ ἐχθρὸς καταδιωχθεὶς. Τρία ἐχθρικά ὀδιδόβλα μεγάλης ὀκλής μετὰ πέντε βλητοφόρων περῆλθον εἰς χεῖρας μας.

— Ἡ γενικωτέρα σημασία τῆς νίκης τοῦ Σουμετλί εἶναι ὅτι διὰ ταύτης συνετρίβη τὸ ἄκρον ἀριστερὸν τῆς ὅλης παρατάξεως τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ.

15 *Ἰουλίου*. — Ἡ Πύλη ἐξήτησεν ἀπὸ τὴν Ρουμανικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὴν νὰ μετᾶσῃ τῆς Διασκέψεως τοῦ Βουκουρεστίου. Ἡ ἀπάντησις ὁμοῦ ὑπέρβεν ἀσχηματῶς.

16 *Ἰουλίου*. — Ὁ ἐχθρὸς κατὰ τὴν ἦταν τοῦ Σουμετλί

ΟΙ ΠΡΩΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ. — Ἐνθ' οἱ γενναῖοι τοῦ σημερινοῦ Κροθιάμιον ἐπιδίδονται εἰς τὸ... ἐκπολιτικὸν τῶν ἔργων ἐν Νιγρίτῃ, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν τοῦ; ἐνεθάρρουν πίνοντες εἰς ὑγιάν των.

ὑπεχώρησεν πρὸς τὴν Τζουμαγιάν ἔτοιμος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὑποχώρησιν, ὄτε κατέφθασαν σημαντικαὶ ἐπιστολῆς εἰς Τσαρβροδ. Μεταξὺ τῶν συνταγματῶν αὐτῶν ἐνίσχυσαν τὸν ἐχθρὸν ἦτο, κατὰ πληροφορίας ἀξιωματικῶν, καὶ τὸ 1ον σύνταγμα τοῦ Τσαροῦ Φερδινάνδου. Ὁ ἐχθρὸς ἀισθανθεὶς ἐαυτὸν ἀρκοῦντως ἰσχυρὸν ἐπεχείρησε νάνακτισῃ τὰς ἀπωλεσθείσας θέσεις του. Δι' ὃ καὶ συνεκέντρωσε τὰς δυνάμεις του κατὰ τοῦ δεξιοῦ τῆς παρατάξεώς μας, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων ὑψομάτων 1378 καὶ 1078 Ν. Α. τῆς Τζουμαγιᾶς. Σύνταγμα τι τοῦ δεξιοῦ ἡμῶν τρεῖς ἤλωσε διὰ τῆς λόγχης τὸ ὕψωμα 1378 καὶ τρεῖς ἐξετοπίσθη ἐξ αὐτοῦ. Μίαν ὁμοῦ ἀκόμη φορὰν ἀντεπιτεθὲν κατέλαβε τὴν ὀχυρωτάτην θέσιν, κατατροπῶσαν τὸν ἐχθρὸν. Αἱ ἀπώλειαι εἶνε σημαντικαὶ ἐκατέρωθεν.

— Ὁ Μητροπολίτης Αἰῶνος κατήγγειλεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διάφορα ἔκτροπα, διαπραχθέντα κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς Θράκην ὑπὸ τοῦ προελαύνοντος Τουρκικοῦ στρατοῦ.

— Ὁ Προξενιοὺς κ. Βενιζέλος ἐφθα-

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΕΠΕΡΑΞΕ... Ἴδτε πὸς κατήγησε τὸ γασφρὸν Λοξάτον. Ἐθεσαν πρὸς ἄκρον εἰς ἄκρον οἱ ἐπιδρομικοὶ καὶ τὰ παιδιά αὐτὰ ποὺ βλέπετε εἶνε μέρος ἐλόχιστον τοῦ πληθυσμοῦ ποὺ ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὴν μάχαιραν τῶν σφαγίων.

Η ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΘΗΡΙΩΝ. — Ἐσφαξαν, ἐλόχισαν, ἐξεκολλίωσαν. Ἴδτε τὰ ὄματα μετὰ τὰ ἐντερα χυμένα, ἐξωθι τοῦ Λοξάτου.

σεν εἰς Βουκουρεστίον τὴν 10 1/2, νικητηρίην ὥραν.

17 *Ἰουλίου*. — Τὰ Σερβικὰ στρατεύματα ἐφθάσαν πρὸ τοῦ Βιδινίου καὶ πολιορκοῦσι στενῶς τὴν πόλιν.

— Τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων τῆς Γαλλικῆς ἐπιτροπῆς ἐν Σέρραις συμφωνεῖ πληρῶστα μετὰ τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων τῶν διενεργηθειῶν ὑπὸ τῶν ἐν Θεσσαλονίχῃ Γεν. Προξένων τῆς Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας. Ἐξηκριβώθη προσέτι ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὀργίων, ἐμπρησμῶν καὶ σφα-

Η ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΘΗΡΙΩΝ. — Εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λοξάτου ἐπιγυροῦντες τὸ θέαμα αὐτό. Οἱ ἐπιδρομικοὶ ἐσφαξαν τοὺς ἀθώους χωρικοὺς καὶ ἄφησαν τὰ πτώματα κατὰ σοροῦς, ὅπως τὰ βλέπετε.

ἐκτείνεται ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἀδοῖα ἕως καὶ τοῦ Νέστου, ἐπιδικασθείσης τῆς Καβάλλας, τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Δράμας εἰς ἡμᾶς, Κωνσταντῖνος δὲ ὁ Βουλγαροκτόνος διὰ Διαγγέλματος καλεῖ τοὺς Ἑλληνας νὰ καταστῆσιν τὴν Ἑλλάδα σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους τῆς καὶ τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς τῆς.

30 *Ἰουλίου*. — Σύμφωνα μετὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου, τὰ Βαλκανικὰ Κράτη ἀρχίζουν νὰ ἀποστρατεύωνται.

— Τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλει ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ὑπέγραψε τὸ Διάταγμα τῆς ἀποστρατεύσεως.

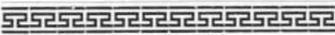
— Ὁ Τσάρος Φερδινάνδος προέμπερον διὰ διαγγέλματος εἰς τὰς ἐστίας τῶν τοῦ ἐφέδρου, τοὺς συμβουλεύει νὰ εἶναι ἔτοιμοι διὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ... ἐκπολιτικὸν ἔργον των.

— Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπεσκέφθη τὰς Σέρρας, τὴν Δράμην καὶ τὴν Καβάλλαν ὅπου ἀπεθεώθη.

— Ἡ προτενοῦσα ἐτοιμάζεται νὰ δεξιωθῇ τὸν Στρατηλάτην, ὃν ὁ Κάτσερ ὀνόμασε Στρατάρχην.

ΤΟ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΙΟΝ. — Ὁ ἐν Θεσσαλονίχῃ Προξένος τῆς Αὐστρίας κ. Κράλ μετὰ τοῦ ἐν Σέρραις Ὑποπροξένου κ. Ζιάτκο ἀναγνωρίζουν τὸ Αὐστριακὸν Προξενεῖον, ὅπως τὸ κατήγησαν αἱ δαίαι, ἂν καὶ ἐκμύτιζεν ἐπ' αὐτοῦ ἡ Αὐστριακὴ σημαία.

ΤΑ ΨΑΡΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΑ πλέον θά μεταβάλουν εις ημέραν γαίας την επέτειον της καταστροφής των τῶν Ψαρῶν, τὴν 22 Ἰουνίου. Ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ἐξέπλεεν ὁ ἔνδοξος στόλος τοῦ 1821 εἰσέπλευσεν μετὰ τὸν «Ἰέρακα» μίαν ἡμέραν τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου εἰς ἀπόγονος ἐκείνου ποῦ ἀναγε τὴν θρυαλίδα τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς Δόξης, ὁ ἀντιπλοίαρχος τοῦ Β. Ναυτικοῦ

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΕΠΕΡΑΣΕ!... — Ἡ Νιγρίτη ἐπέστη πρώτη τῶν ναίων τὴν λύσαν. Ἐσφαξαν, ἐκτερόλησαν, ἐσύλησαν, ἐκλεψαν

μικρῶν εἰς τὸ ἐκτόπισμα, ἀλλὰ μεγάλων εἰς τὴν τόλμην καὶ τὴν γνώσιν πλοίων των. Εἶναι γνωστὰ αἱ θυσίαι τῶν Ψαριανῶν εἰς πλοία καὶ παλληκάρια, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὰ αἱ θυσίαι, πρὸς τὸν κοινὸν Ἀγῶνα, πρὸ τῆς μεγάλης θυσίας τῆς ἀνατιναξέως των εἰς τὸν ἀέρα.

Ἡ κοινότης τῶν Ψαρῶν, θαυμασία εἰς ὄργανοισιν καὶ αὐτοδιοίκησιν, ἐκτὸς τῶν πολεμικῶν τῆς ἐργῶν ἠσχολήθη καὶ εἰς ἔργα φιλανθρωπίας, ἀξία πάσης ὀργανομένης πολιτείας.

Ἡ νῆσις των, παρὰ τὴν μικρότητά της καὶ τὸ ἄγονον, κατόρθωσε νὰ ἔχῃ παρακαταθήκην τροφίμων καὶ χρημάτων, ὥστε νὰ ἀναλάβῃ τὴν περιθαλψὴν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τοῦ πολέμου. Ἀπὸ πηγῶν τῶν χρόνων ἐκείνων μαθηθῆναι ὅτι, εἴκοσιν ὄλαι χιλιάδες προσφύγων, ἀπὸ τὰς Κυδων

ΝΙΓΡΙΤΗ. — Καμαρωτὰ τὰ τέρατα. Εἰς μίαν ἀποθήκην ἐκλείσαν τὰ γυναικόπαιδα καὶ ἔβραλαν φωτιά! Ἐδύτυχῶς ἐφθάσεν ἐγκαίρως ὁ Λυτρωτὴς, ὁ Βουλγαροκτόνος.

κ. Ἀντ. Βρατοῦνος, ἔλυσε τὰ δεσμὰ τῆς πατρίδος του καὶ παρέδιδε εἰς τὴν Ἐλευθερίαν τὴν δοξασιμένην νηίδα, ἣτις παρὰ τὴν μικρότητά της παρέσχε τόσας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπαναστατημένην Ἑλλάδα. Εἶναι γνωστὰ τὰ κατορθώματα τῶν Ψαριανῶν καὶ τὰ ἄλλα τῶν

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΕΠΕΡΑΣΕ!... — Τὸ ὄρειότερον τμήμα τῶν Σερρών τὸ ἤρειψαν ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ μόνον λίθους ἐπὶ λίθων καὶ τοίχους καταρρακωμένους ἀποδίδει.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΕΠΕΡΑΣΕ!... — Αἱ Σέρραι καπνίζουν. Τίποτε δὲν ἀφῆκαν ἀπὸ τὴν πλουσίαν αὐτὴν πόλιν τῆς Μακεδονίας. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη ὀλίγην ὥραν μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς πόλεως ἀπὸ τὰ θηρία.

νίας, τὰ Μοσχογῆσια καὶ τὴν Χιον εἶρον καταφύγιον εἰς τὴν νῆσον, ὅλα τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τροφίμα συνιστάμενα εἰς σιτηρὰ, ρυζὶ καὶ ἀραβόσιτον διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀτυχεῖς ἀνεστίους, τοὺς φεύγοντας τὴν Τουρκικὴν θηριωδίαν, τὰ δὲ νοσοκομεία τῆς κοινότητος ὑπὲρ τοὺς 150 Χίους πληρωμένους ἐνοσήλευον.

Ἡ μικρὰ νῆσος ἦτο ὄχυρομένη μετὰ τρία μεγάλα κανονοστάσια μετὰ μεγάλα χάλκινα κανόνια εἰς τὸ Παλαιόκαστρο, τὸ Φτελιό καὶ τὸ Δασκαλιό. Ἐκ τῶν τηλεβόλων τὸ μακρότερον τὸ ὀνόμαζον Ὑψηλάντην, τιμῆς ἐνεκεν πρὸς τὸν θυσιασθέντα πρίγκιπα.

Εἰς τὴν θῆσαν Νεροβίγη ἰδρυσαν σταθμὸν παρατηρήσεως, τηλεγράφου, ὅπως τὸν ὀνόμαζον, διὰ νὰ κατοπεύουν τὰς κινή-

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΕΠΕΡΑΣΕ!... — Οὐδέποτε ἤλπιζον ὅτι ἀπὸ τῶν Κιλίκων, τὸ ὄρη τῆριάν των, τὴν ἀρηκοφωμένην των, ὅπου εἶχον ὄχυρωθῆ, τόσον εὐκόλως, δικαιολογεῖται δ' ἐκ τούτου ἡ λύση μετὰ τὴν ὀλίαν τὸ παρελθὼν εἰς τὴν καταστροφήν.

σεις τῶν ἐπερχομένων πλοίων. Ἐπειδὴ τὰ τηλεβόλα των δὲν ἦσαν ἀρκετὰ διὰ τὴν ὄχυρωσιν τῆς νήσου ἀνέθεσαν εἰς τρεῖς ἐκ τῶν καπετανέων τῆς νήσου νὰ ἐκπλεύσουν πρὸς τὰς Τουρκικὰς ἀκτὰς καὶ νὰ ἀρπάσουν ὄσα τηλεβόλα εἴδουν.

Ὁ ἀθλος ἐτετέλεσθη καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς διαταγῆς οἱ τρεῖς καπετανεὶ ταχεῖς καὶ ἀτρόμητοι προσορμίζοντο εἰς τὴν νῆσον μετὰ 20 τηλεβόλων, τὰ ὅποια ἤρπασαν ἀπὸ τὸ Ἰμπριτζε τοῦ Μελανικοῦ κόλπου.

Εἰς τὰ Ψαρὰ ἀνήκει καὶ ἡ δόξα τῆς πρώτης κατασκευῆς τῶν πυροπολικῶν ἀπὸ τῶν Πατατούκων, ἡ ὅποια δὲν ἦτο τόσον εὐκόλος, ὅσον φαίνεται. Ἐπρεπε νὰ γίνεταί μετ' προσοχὴν καὶ μεθοδίαν, ὥστε νὰ μὴ εἶνε εὐκόλον νὰ ἀναφλεγῇ κατὰ τύχην

30 ἸΟΥΝΙΟΥ. — Δὲν ἦτο δυνατόν, τῶν ναίων αἱ ὁμάδες, νὰ ἀφήσουν ἀσυγκίνητον τὸν Ἀθηναϊκὸν Λαόν. Συνήλθον χιλιάδες χιλιάδων λαοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ εἰς ἕνα ψήφισμα διαμαρτυρίας διατύπωσαν τὴν φρίκην καὶ τὴν βδελυγμίαν των.

ἀπὸ τὰ ἐχθρικά βλέματα, ἀλλὰ πειθῆναι εἰς τὰς θελήσεις τοῦ κυβερνήτου του νὰ ἀνάγῃ εἰς ὀρισμένην στιγμὴν καὶ νὰ μεταδώσῃ τὸ πῦρ εἰς τὸν ἐχθρὸν στόλον.

Εἰς ἔργον τοῦ Ψαριανοῦ Νικοδήμου εὐρίσκοντα ὁδηγία διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πυροπολικῶ. Ἀπὸ ἐκεῖ μαθηθῆναι τὰ ἐξῆς:

Διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἕν πλοῖον ὡς πυροπολικὸν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπόστρωμα (κοραδοῦρο) ἢ ἂν δὲν εἶχε ἔπρεπε νὰ κατασκευασθῇ ἕν πρόχειρον. Κατόπιν ἠνοιγόνο ὅσαι τετράγωνοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος πλῆσιον τῶν παραπέτων ἀπέχουσαι 3-4 γαλλ. πήχεις.

Ἐπίσης ὀπισθεν τοῦ προαίου ἰστού εἰς τὸ μέσον τοῦ καταστρώματος μέχρι τῆς θύρας τοῦ κίτους καὶ ὀπισθεν τοῦ μεγίστου ἰστού μέχρι τοῦ ἐργάτου ἠνοιγόνο μερικὰ ὅσαι τετράγωνοι καὶ αὐτὰ πλάτους καὶ μήκους 2 γαλλ. ποδῶν.

Κάτωθεν τῶν ὀπῶν τούτων ἐκάρφονον ἀνά ἕν ξύλον εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας καὶ τὰ συνέδεον μετὰ καμάρια τοῦ καταστρώματος καὶ μετὰ τὸ ὑπόστρωμα. Εἰς τὸ κενὸν διάστημα τῶν τεσσάρων τούτων ξύλων ἔθετον ὡσαύτως ἕτερα ξύλα ἀπέ-

ΤΙ ΕΓΙΝΕΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ. — Ὄλη ἡ Βουλγαρία ἐσφίχθη εἰς μίαν πανστρατιάν καὶ μέσα εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας τῆς συνεψήφισαν ἐφεδρῶν, ζῶα, κάρρα καὶ... πεῖνα τῶν γονέων.

ΝΑ ΟΙ ΗΡΩΕΣ.— Όλιγες ώρες πριν άρχισή η μάχη του Λαζανά, την προτεραιαν δηλαδή, οι ήρωές μας έχορευον, υπό τους ήχους έγχωρίων όργάνων.

χοντα όλίγον των άλλων καρφωμένα και αυτά εις τὰ καμάρια του καταστρώματος. Ταύτα έχρησί- μωνον διά να στηρίζουν άλλα ξύλα εις τὸ ύπόστρωμα και να σχηματίσουν εσάραν άνωθεν της εσάρας αυτής έποπυθέτων δαδιά και κάτωθεν άλλας εύφλέ- κτους ύλας, περί των οποίων κατωτέρω. Τὸ κατα- σκεύασμα τοῦτο έλέγετο «μύνα της φωτιάς». Κατό- πιν ήνοιγον 5-6 όπάς επί του καταστρώματος και επί των όπων αυτών έκάρφωναν καλά μισά βυτία, εις τὰ βάθη των οποίων ήνοιγετο μικρά όπή. Τὰ βυτία αυτά έλέγοντο «μύνες πυρίτιδος».

Άπό την θυρίδα της κάμαρας της πρύμνας έση- μάτιζον με σανίδας όχητούς, οι όποιοι περιήρχοντο όλον τὸ σκάφος και με άλλους όμοίους έθετον εις συγκοινωνίαν τὰς μύνας της φωτιάς και τὰς μύνας της πυρίτιδος. Ο όχητός αυτός έγεμίζετο με πυρί- τιδα και, όταν τὸ πυρπολικόν ήτο έν άρχοσιτία μα- κρὰν του έχθρου, ήτο σκεπασμένος και καλαφατι- σμένος διά να μη βρέχεται ή πυρίτις, ότε δέ έπλη- σιάζε ή ώρα της δράσεως ήνοιγετο και ήτοιμάζετο. Αί ύλαι διά των οποίων έπληροῦτο τὸ πυρο-

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ.— Όρθιος ό ταγματά- ρχος του πεζικοῦ Καταιμής μεσα εις την πυρίνην βοήχη, άπότοτος, έγκαθιδιώνει τους πρηνηδόν παρα- τούς πρόποδας του γηλόφου άνδρας του και τους συμ- βουλεύει να προφυλάσσονται. Έκει έπεσεν.

σιά εκ ξύλων διά να είναι εύκολον εις τὸν πυρ- πολητήν να θέσῃ τὸ πῦρ έν ασφαλείῳ.

Και τὸ πυρπολικόν ήτο έτοιμον, τρομερόν όχι μόνον διά τὸ πῦρ και την καταστροφήν την οποίαν περιέκλειε, αλλά και διά την τόλ- μην των κυβερνήτων, άποφασισμένων εις θά- νατον. Η άπόφασις αυτή και τόλμη των καπε- τανέων ήτο τοιαύτη, ώστε σχεδόν ήμποδίσθη τελείως ή Τουρκία κατά τὸν άγών να στείλῃ στρατόν εις τὰ επαναστατημένα μέρη της Πελο- ποννήσου και της Στερεάς και να είναι άπο- κλεισμένα τὰ παράλια της Ίωνίας μέχρι του Έλλησπόντου.

Πρέπει δέ να εξηγηθῇ άκόμη ότι, ως επί τὸ πολὺ, ό πυρπολητής δέν έθετε τὸ πῦρ εις την κεντρικήν — ως είπομεν — έστίαν με δαυλόν, αλλά πλησιάζον εις τὸ χαῖνον στόμιον, όπερ οὕτω έχρησίμενον ως έναυσματοδόχη, έξεκένω- νεν επί των εύφλέκτων ύλων την πιστόλαν του, και έφευγε διά να σωθῇ. Μόνον μετά καιρόν έχρησιμοποίησαν τὸν δαυλόν, ό όποίος έμεινε κατόπιν σύμβολον της ήρωικής νήσου, της σή- μερον έλευθέρας πλέον.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΧΗΣ ΕΜΠΡΟΣ!— Κατά την μάχην του Λαζανά οι ιδιοί μας έδρασαν κυρίως διά της λόγχης. Αι κατά ύψημάτων άσχυρομένοι έφοδοί των διά της λόγχης έθανάτωσαν. [Φωτ. Γ. Τσακάλου, τραυματίου]

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

* ΔΙΗΓΗΜΑ *

— ΘΑ φύγη αύριον... τὰς 5, για την Ίνδο- κίνα... Με τὸ Πασοφίκ... από την άποβάθρα της Ζολιέτ.

Και ή Μάρθα Ρουβιέ έσταματοῦσεν εις κάθε λέξιν, σαν να ήθελε να επιβεβαιώσῃ την πραγ- ματικότητα της δυστυχίας της, και όπως ένειή- γυνε την άξανθην νέας επιβεβαιώσεως, εφρυσεν εις κάθε λέξιν.

Εις την θαλάσσην της μικρᾶς αίθούσης με τὰ παλαιά επιπλα ή ειρηνική αίτμόσφαιρα, σχι- ζομένη από τους όλολυγμούς της, εφαινετο εκ- πλησομένη και σχεδόν έσκανδαλίζετο. Τσοάκις τὰ μικρά κινέζικα δοχεία και τὸ άγαλμάτιον της Παρθένου, όρθιον άναμεσα εις τὰ τεγγητά ρόδα, είχαν ιδῆ τὰς δύο γυναίκας ένησχολημένας εις πλέξιμον δαντέλλας και να κεντοῦν. Τσοάκις ό άμερόληπτος ήλιος ήπλωνε τὸ ήρεμον φῶς του εις τὰς φαιάς τρίχας της γεροντοκόρης, και της μαῦρας της νεαρᾶς κόρης. Άλλά τὸ δειλινόν αυτό τὸ ώχρόν του Μαρτίου, όπου τὸ σκότος ήπλοῦτο σαν πανί κρημασμένον εις τὰ κατάρ- τια του Παλαιού Λιμένος, τὸ δειλινόν αυτό, ή άνθρωπίνη θλίψις έφαινετο ότι είχε καταλάβει τὸ ειρηνικόν καταφύγιον.

Η Μάρθα Ρουβιέ ήτο ή φίλη της δεσποινί- δος Κλοτίλδης Βιάν. Η γεροντοκόρη ένθυμείτο ότι, δύσκολη εις την εκλογήν των έννοκισατών της—διότι ήτο ή ιδιοκτήτρια της μικρᾶς οικίας— όταν ή νεαρὰ κόρη ήλθε να έπισκεφθῇ τὸ δια-

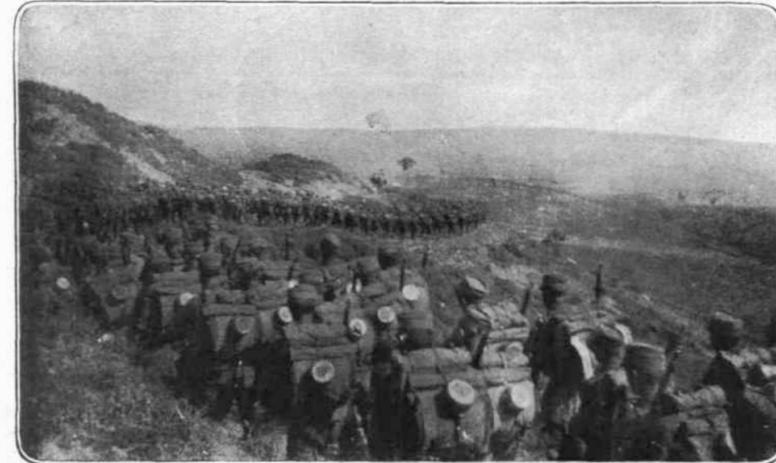
Η ΚΡΙΤΙΚΗ.—Ένώ άκόμη εξακολουθεῖ ή μάχη εις την Βισσοάν ό Μέρφαρχος κ. Μανουσιαννάκης έξηγεῖ εις τους έπιστελεῖς του τὰς κινήσεις του έχθρου και έκαμνε τρόπον τινά κριτικὴν της μάχης.

άποβάθραν της Ζολιέτ... με τὸ Πασοφίκ... διά την Ίνδοκίνα...

Και ή νεαρὰ κόρη, μη συγκρατοῦσα πλέον την λύπην της, αυτή ή οποία εκριπτε τόσον καιρόν τὸν έρωτά της, έλεγε τὰς πρώτας εκμυσ- τηρεῦσεις της, τὰς έλπίδας, τους φόβους, την ματαιάν άντιζήτησιν μιάς εργασίας, τὸν άποφα- σισμένον έκπατρισμόν, την θλίψιν του χωρι- σμοῦ, την άπουσίαν, την άνησυχίαν, την άγωνίαν να αισθάνεται ότι, τὸ άγαπώμενον όν εύρίσκειτο εις τὸ έλεος των κινήτων, εις τους περτεῦς, εις τὸν Χρόνον, εις τὸ "Άπειρον, εις όλους τους κινδύνους τους όποιους έπειρισκεῖ άδιακόπως ό έρως δι' εκείνους, οι όποιοι είναι μακρὰν...

"Α! Άν εἰςευρες!... Άν εἰςευρες!... Έλεγε. Και όλη εγκραταλελειμένη εις την λύπην της δέν έβλεπε τους όφθαλμούς της γηραιᾶς φίλης της, που ήσαν γεμάτοι δάκρυα.

"Άν εἰςευρε... άν εἰςευρεν... εσκέπτετο ή γεροντοκόρη, όταν έμεινε μόνη υπό τὸ κίτρινον φῶς της παλαιᾶς λάμπας... Λοιπόν τὰ ίδια συμβαίνουν πάντοτε... Αἱ πτωχὰί κόραι, όσα

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ.— Άκούραστοι, μετά μάζας ήρωϊκάς και πεσματώδεις, οι γενναίοι μας προήλθωνον χειμαρρωδώς διά της πρὸς την Βισσοάν στενωποῦ.

μέρισμα τὸ άπέναντι του ίδιου της, την κατέ- κτησε άμέσως με τὰ μαῦρα μάτια της, τὰ γεμάτα φλόγα και θοπελίαν συγχρόνως και με τὸ ύφος της τὸ άγαθόν αλλά και υπερήφανον συγχρόνως. Ο πατήρ της νεαρᾶς κόρης ήτο λογιστής εις μεγάλον έμπορικόν οίκον της Μασ- σαλίας. Κατά τὰς μακρᾶς ώρας της άπουσίας του ή Μάρθα σγνάκις ήρχετο να κρατήσῃ συν- τροφιάν εις την δεσποινίδα Κλοτίλδην. Και υπό τὰς τέσσαρας εὐκινήτους χειρας αἱ ελαφραὶ κλωστοὶ έπλέκοντο δι' έργα φιλανθρωπίας ή εύλαθείας και τὰ λόγια έπλέκοντο επίσης όπως και αἱ ψυχὰί των...

Άλλά την έσπέραν αυτήν, επανελθοῦσα όλί- γον κουρασμένη από την παλαιάν εκκλησίαν του Άγίου Λαυρεντίου ή δεσποινίς Κλοτίλδη, εήχησε την νεορὰν κόρην εις την σάλαν πνι- γμένην εις τὰ δάκρυα, και όταν, ύποχωροῦσα εις έπιμόνους παρακλήσεις της γηραιᾶς της φίλης ή Μάρθα, εκάθησε εις τὸ θερμόν σαλόνι και ή δεσποινίς Βιάν ήναψε την παλαιάν λάμπαν της, τότε ήλθεν ή στιγμή των έξομολογήσεων.

"Ω! Η παλαιὰ και τρομερὰ ιστορία!

Η Μάρθα Ρουβιέ ήγάτα ένα νέον, άντηγα- πᾶτο και... δυστυχία!... Άπλητισμένος και αυτός, όπως και εκείνη, άφού έδοκίμασε τὰ πάντα έφευγε διά να εἴσῃ τύχην εις τὰς Άπου- κίας και έφευγε αύριον... τὰς 5... από την

ΠΑΝΤΑ ΕΜΠΡΟΣ!—Τὸ θαυματουργόν πυρπολικόν μας, τὸ σπειρόν άδιαλείπτως τὸν θάνατον εις τους έχθρούς, ώδενε πρὸς τὰ εμπρός και άναπτυσσομενον ύπεστήριζε την προέλασιν των πεζικῶν δυνάμεων. [Φωτ. Τσακάλου]

ώραία, όση έναρτοι και άν είναι, θά θυσιάζονται πάντοτε.

Ω! Τώρα, αυτή η Κλοτίδη Βιάν, την όποιαν εθαύμαζον όλοι διά την ώραίότητά της, ήτο πλέον μία γεροντοκόρη με φαιάς τρίχας, διά την όποιαν εσκέπτοντο ότι δεν ήξευρεν, ότι δεν ήμπορούσε να ήξερη τί ήτο θλίψις έρωτική... Κάποτε τό έπίστευε και αυτή ή ίδια. Είχε περιβάλει την θλίψιν της αυτήν τόση καλά με τας συνηθείας, τας προσευχάς, τας λειτουργίας, και ίδου ότι αφηνίδως τριακονταετής άναρωσας έμηδενίζετο, και είδεν ότι υπέφερε και εβλίβετο, όπως την ήμέραν εκείνην, οτε άνεχώρησεν ό άγαπητός της εις Παρισίους διά να εύρη τύχην και δεν επανήλθε πλέον, άν και έζη... Τόν πόνον αυτόν, της εφάνητο ότι τά δάκρυα της φίλης της τόν εξαναγενούσαν μέσα της. Μετά τριακοντα έτη ό αυτός πόνος έγινε δάκρυα υπό την αυτήν στέγην και διά δευτέραν φοράν έπρεπε λοιπόν να παρευρεθί ή εις την άγωνίαν τού έρωτός της — άνίσχυρος όπως και τότε... με τά αυτά άνίσχυρα δάκρυα... Και τά ηλεκτρικά όχηματα τού τροχιοδρόμου έκλυούσαν εις τά πεσοδρόμια της παραλίας, σχίζοντα τόν νυκτερινόν άέρα με τόν θόρυβον τού σιδήρου... Έφημεριδοπόλαι εφώναζαν τας δευτέρας εκδόσεις και τά τελευταία τηλεγραφήματα.

Ω! Έφευρέθησαν τρόποι διά να πηγαίνη κανείς πλέον γρήγορα και να φωτίζεται καλύτερα και να μαθαίνη άμέσως τά νέα της ήμέρας. Αυτά δεν είναι τίποτε. Άς ειχεν ό κόσμος περισσότεραν άγάπην και καλοσύνην.

Η πρωινή εφημερίς είναι κάτι νέον, κάποτε όλίγη έλις και εις τας πλέον μονότονους υπάρξεις. Είναι κάποτε θαυματουργός είδησις, ή όποία δεν φθάνει ποτέ και ήτις φαίνεται να φθάνη καθ' έκάστην. Με την εφημερίδα εις τό χέρι, άφου έπιήρε τό πρωινόν γάλα της και έκαμε την προσευχήν της ή Δνις Κλοτίδη, ήσυχος κατόπιν τού νυκτερινού ύπνου, εδιάβαζε τούς τίτλους πρώτα διά να απολαύση κατόπιν έν ήσυχία τά άθθρα.

Εις την τρίτην σελίδα χονδρά στοιχεία έδιδον την είδησην εις

ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ. — Κατά τών ήνωμάτων της Κρήνας ό στρατός μας προήλασεν διά της λόγγης και εκτοκίζον υπερέτας δυνάμεις κατελάμβαν αυτά.

ΕΥΛΑΒΕΣ ΚΑΘΗΚΟΝ. — Μετά την μάχην ήτου Κιλίκις, άξιωματικοί και στρατιώται παρετάθησαν βραι οι Ιερείς τών σωμάτων έτέλεσαν κατανυκτικόν μνημόσυνον ύπερ τών πεσόντων.

Η ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΜΑΣ. — Ένθ διεξήγετο ή μάχη, νοσοκόμοι με φορεία, άνηφούντες τόν θάνατον, διέτρεχον τας τάξεις και περιευνέλεγον τούς τραυματίας μας. [Φωτ. Γ. Τσαπαλάου, τραυματίου].

τό κοινόν ότι, ειχε γίνη ή κλήρωσις τού λαχείου τού Πτωχοκομείου και ό κατάλογος τών κερδιμένων αριθμών ήκολούθει την είδησην ταύτην.

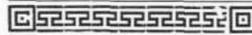
Η δεσποινίς Βιάν ένθευμήθη ότι, πρό τριών μηνών ήγόρασεν ένα λαχόν χωρίς έλπίδα κέρδους, αλλά διά να δώση μικράν ποικιλίαν εις τας μονήρεις ήμέρας της και να περιμένη την ήμέραν της κληρώσεως. Μάλιστα ειχε συμβουλευσει και την Μάρθαν να άγοράση και αυτή ένα λαχόν. Η νεανίς υπεχώρησε εις την πρότασιν της φίλης της και χωρίς να δώση προσοχήν έσυρε

ένα γραμάτιον τού λαχείου ειπεν εις την φίλην της: «Φύλαξέ το άν θέλης με τό δικό σου» και ή γεροντοκόρη τά εδίπλωσε μαζί τά δύο λαχεία, τά περιτύλιξε με ένα κομμάτι χαρτί και τά εφύλαξε εις ένα συρτάρι τού γραφείου της. Εις τό λευκόν περιτύλιγμα έγραψε τά όνόματά των και τούς αριθμούς των και τά έληρομόνησεν.

Άλλά είναι δυνατόν;... Όχι... Άλήθεια... Της έφάνη έν τούτοις ότι ήτο αυτός ό αριθμός, ό 9897, τόν όποιον ήγόρασε επ'όνόματι της και τόν όποιον έβλεπε τώρα εις την εφημερίδα — Πώς ήτο δυνατόν;... — άπέναντι τού αριθμού 200.000 φράγκα, ό όποιος άντεπροσώπευε τόν πρώτον αριθμόν.

Η συγκίνησις την έφερε με ένα πήδημα εις τό συρτάρι... Δεν ήσπηχε καμμία άμφιβολία. Είχε κερδίσει τόν πρώτον λαχόν.

Κατ' άρχάς την ένκυρίευσεν ή χαρά τού κέρδους, ή υπερηφάνεια ότι ήτο ή έλεκτική της Τύχης μεταξύ τώσων άλλων, της τυφλής Τύχης — Προνοίας ή Μοιραίου. Και έπειτα ή περιουσία αυτή εις τας χείρας της, τώρα οτε ήτο άπυρορμένη εις αυτήν ή έντυχία, ή ειρων Τύχη της έδιδε επί τέλους την έλευθερίαν τών κινήσεων. Και ίδου πλησίον της ή δυστυχής κόρη ειχε στερηθή τά χρήματα, τά όποία επεζήτη ή έντυχία της. Εις τό αυτό συρτάρι τά λαχεία των έκοιμήοντο τό έν επί τού άλλου και, ένθ τό έν έμμεν άρχιστον και άνόητον σάν κουρέλι ποδ ήτο, τό άλλο ένέμετο χρισός, δηλαδή έντυχία, υγεία, έρωσ, έρωσ δι' εκείνην, ή όποια δεν ειχε πλέον άνάγκην. Και εις τας ισχνάς χείρας της ή δεσποινίς Βιάν, έξάρωνε τόν κερδιμέον αριθμόν.

Μετά μίαν ώρα, ή Μάρθα Ρουβιέ άνέβαινε κουρασμένη την κλίμακα, σύρουσα μαζί της την φρικτήν οκείνην τού προσεχούς άποχωρισμού, ότε μία φωνή χαρούμενη από τό πρώτο σκαλοπάτι την έσταμάτησε...

— Μάρθα παιδί μου, έλεγεν ή δεσποινίς Βιάν, Μάρθα μου, έτοιμάσου διά μίαν μεγάλην έντυχίαν.

Η Μάρθα έσταμάτησε με έκπληξιν.

— Ναί, ναί, έλεγεν ή γεροντοκόρη, μία μεγάλη έντυχία-Θυμάσαι τά λαχεία τού Πτωχοκομείου;... Μου ειχες άφήσει τόν αριθμόν σου... Λοιπόν...

— Λοιπόν;... Ηρώτησε με άγωνίαν ή νεαρά κόρη.

— Λοιπόν, εκέρδησες τόν πρώτον αριθμόν, 200.000 φράγκα και μπορείς πλέον να γίνης

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ. — Άς ήσυχάσουν αι μητέρες και αι σύζυγοι τών τραυματιών. Τα παιδιά των και οι σύζυγοι των περιβάλλονται από τας χείρας της Πριγκιπίσσης Έλένης και ύπηρετούνται εις τό έπι της όδου Σωκράτους Νοσοκομείον της Α.Υ. από τας τά πρώτα πορ' ήμιν φερούσας Κυρίας Άγγελαν Σπ. Λαμπρον, Ίδαν Τσαπαλάου, Έλένην Ηαλλήν, δεσποινίδα Όνωφίαν Στεφάνου και τούς διακεκριμένους έπιστήμονας κ. Χριστόπουλον και Βηλαράν.

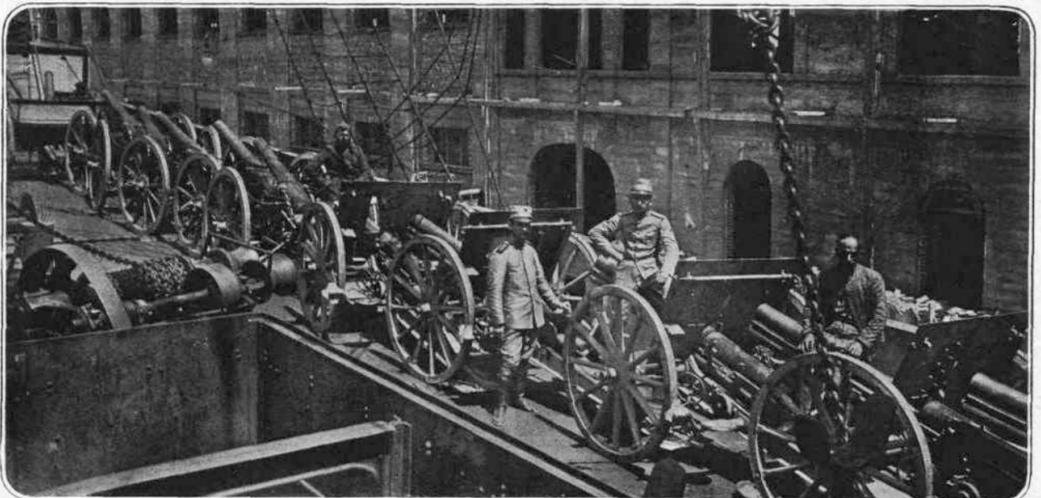
Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΣΑΘΩΣ.

Ο Έλλην. στρατός έφθασε μέχρι Σάμνης, την όποιαν και κατέλαβε. Με την έξοδή της πλουσίας πόλεως έμφοριον τού Έλλην. Ιππικού, Έλληνες και Τούρκοι έτρελλάθησαν από ένθουσιασμόν και χαράν.

έντυχίς, να κρατήσης εδώ τόν φίλον σου και να ύπανδρευθής. Κύτταζε την εφημερίδα, να ό αριθμός 9.897, να, διά να μη τά άνακατέψω έγραψα εις αυτό τό χαρτί, ποδ τά ελα τυλίξει τόν αριθμόν μου και τόν αριθμόν σου με τά όνόματά μας.

Και ή Μάρθα, με τά μάτια γεμάτα δάκρυα, εδέχετο την έντυχίαν της, τρελλή από την χαράν, χωρίς να παρατηρήση ότι, ή μελίχη της σημειώσεως τών αριθμών επί τού περιτυλίγματος ήτο άκόμη πρόσφατος και δεν ειχε ξεραθή άκόμη.

E. RIPERT

ΛΑΦΥΡΑ! ΛΑΦΥΡΑ! — Κατά δεκάδας άριθμούνται τά κανόνια ποδ άφηναν οι άρμουδιαρείοι τού Αίμου εις χείρας μας φεύγοντες. Σχοφοι δε τά δπλα και τά πυρομαχικά και τά τρόφιμα εις τά πεδία τών μαχών. Κατάφορτα φεύγουν από την Θεσσαλονικήν τά Έλληνικά άτμόπλοια.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ.— Κατά την συνεργασίαν αυτήν και πρὶν φύγη ὁ Προεδρευόμενος διὰ τὸ Βουκουρεστίον, Βασιλεὺς καὶ Κυβερνήτης ἐχώρισαν τὰ σύνορα τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος εἰς τὸν Κατάρ-Μαεϊλίκα Στρατηγεῖον.

ρον προξενικῶν μας, ὁ ὁποῖος ἀρχαῖος δημοσιογράφος ὢν καὶ εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα ἀνοικτός, ἐγνώριον τὴν δύναμιν τοῦ Τύπου καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιχειρήσεως. Γνωρίζομεν πράγματι ὅτι ὁ κ. Λεπιδραῆς εἶχε καταρτίσει ἰδίαν φωτογραφικὴν ἐπιτροπὴν, μετ' ἐπιτροπὴν τῆς ὁποίας καθήκοντος ἦν ἀπαθανάτισθαι ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τοὺς Ἑθνικοὺς σκοποὺς καὶ ὁ ἴδιος δὲ ἐνθουσιάζοντα ἡμέρας δημοσιογραφικῶν ἀεικνησιαστικῶν καὶ πανταχοῦ-παρουσιῶν καὶ ἐβράνι ἀντάξιος τῆς γενικῆς προσδοκίας, ἐξαρθεῖς εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του.

***

*** Η ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ***
ΤΗΣ Α. Α. ΚΑΙ Β. Υ. ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

Ἡ Α. Α. καὶ Β. Υ. ἡ Πριγκίπισσα Ἑλένη ὑπέβλεπον ἀπόστολον ἀκατάπητος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἀμφοτέρων τῶν πολέμων. Ἐδυνάστευσε νάξιωθῆ τῆς ἐπιτακτικῆς τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἔξωτερικου διὰ πλουσίαν ὑπὲρ τοῦ νοσοκομειακοῦ αὐτῆς ἔργου δωρεῶν, ἅς συνεπλή-

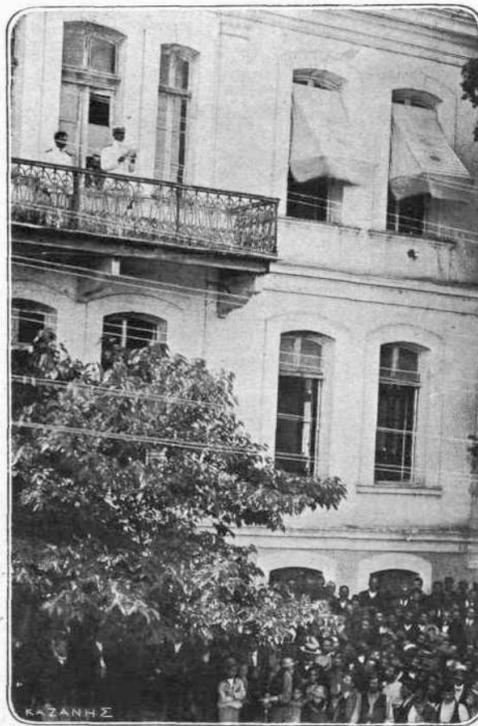
ΟΙ ΤΡΙΤΟΙ.— Καθ' ὃν χρόνον οἱ δύο σύμμαχοι στρατοὶ, ὁ Σερβικὸς καὶ Ἑλληνικὸς, κατέδιωκαν τοὺς ἐπιδρομοὺς, ὁ Ρουμανικὸς στρατὸς ὑπὸ τὸν Διάδοχον Φερδινάνδον προήλκεν κατὰ τῆς Βουλγαρίας καταλαμβάνον τὴν Δοβρουτσᾶν καὶ ἀπειλῶν τὴν Σόφειαν.

ρωσαν ἐξ ἰδίων, ἠδυνήθη νὰ ἐργασθῆ γενναϊότατα καὶ ἐπιτυχέστατα ἀπ' ἐνός μὲν διὰ καταλλήλου καὶ πρακτικωτάτης χρήσεως τῶν συλλεχθέντων πόρων, ἀπ' ἑτέρου δὲ δι' ἐπιτηδείας ἐκλογῆς τῶν περὶ αὐτὴν κυριῶν, εἰς ἃς ἀνέθηκε τὴν ἐπιτροπείαν τῶν ἰδρυθέντων ὑπ' αὐτῆς νοσοκομείων, καὶ τοῦ ἱατρικοῦ προσωπικοῦ εἰς ὃ ἐνεπιτέθη τὴν ἰσὴν τῶν τραυματιῶν. Μεγάλως δ' ὠφέλησεν εἰς πάντα ταῦτα ἡ πείρα, ἣν εἶχεν ὡς Πρόεδρος τῆς συμβουλίου τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν, εἰς ἣν ἦτο ἀνέκαθεν ἀφοσιωμένη μετὰ περισσῆς στοργῆς.

Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τοῦ πρὸς τοὺς Τούρκους πολέμου ἡ Πριγκίπισσα ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἐιδικῶν νοσοκομείων ἐν Λαμῖαι καὶ τὴν παρασκευὴν φορητοῦ νοσοκομείου, μεταφέροντος ἐκ Λαρίσσης σιδηροδρομικῶς τοὺς τραυματίας εἰς τὰ νοσοκομεία τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ τὸ μὲν τραῖνον τοῦτο παρέσχε μεγίστας ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἀναπαντικῆς μεταφορᾶς ἐκατοντάδων τραυματιῶν τοῦ πολέμου. Μεγάλῃ δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἀφοσίωσις τῶν δεξιότατα ὑπὸ τῆς Πριγκίπισσας ἐκλεχθεισῶν νοσοκόμων ἐκ τῶν κυριῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες συνοδεύουσαι τοὺς τραυματίας μετ' αὐτῆς τῆς Πριγκίπισσας, ἀκολουθούμεναι ὑπὸ τῆς κυρίας ἐπὶ τῶν τιμῶν Καυκασίας Πάλλης, ἐπεδαψίλευσαν εἰς τοὺς πάσχοντας μητρικὴν ἀληθῶς περιθαλψίν.

Ἡ δὲ παρασκευὴ καὶ ἐγκατάστασις τοῦ ἐν Λαμῖαι νοσοκομείου ἐν τῷ ἐξαιρετικῷ καὶ τῷ ἀχρησιμοποιεῖτο κτιρίῳ τοῦ Ἐλασσονεῖου νοσοκομείου ἀνετέθη εἰς τὴν ἀντιπροέδρον τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν κυρίαν Ἄνναν Σπυρ. Λάμπρου ἣτις, βοηθημένη ὑπὸ ἐπιτροπῆς κυριῶν ἐπιχωρίων, παρεσκεύασε τὰ πάντα καταλλήλως. Τὸ νοσοκομεῖον

ΠΕΡΑ ΣΤΙΓΜΗ.— Μόλις κατελήφθη ἡ Καβάλλα, ὁ πλωτάρχης κ. Κριεζῆς ἐξεβλῆεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ Διοικητηρίου ἀνάγνωσε τὴν σχετικὴν προκήρυξιν περὶ καταλήψεως τῆς πόλεως ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

τοῦτο, βραχὺν χρόνον μετὰ τὸν τέλειον αὐτοῦ καταρτισμὸν παρεδόθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄμα δὲ τῇ ἀλώσει τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ Πριγκίπισσα Ἑλένη, παραλαβούσα μετ' ἑαυτῆς πλὴν τῆς κ. Λάμπρου τὴν κ. Λούντζη, διπλωματοῦχον τοῦ Γαλλικοῦ Ἐπιπέδου Στρατοῦ καὶ τὰς ὁμοίως ἐκ Παρισίων Ἑλληνίδας κ. Βλαστοῦ, Νεγρεπόντη ὡς καὶ τὴν Δ'α Δέτην Ψύχα, ἐγκατέστησεν ἴδιον νοσοκομεῖον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας. Ἐπιτακτικῶς δὲ κανονικώτατα ἐπὶ μῆνας ὅλους καὶ παρέσχε περιθαλψίν εἰς πλείστους τραυματίας τῶν Μακεδονικῶν μαχῶν. Ἀραιομένων δ' ὁσημέραι τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἱατρικῆς περιθαλψέως, ἡ ὑψηλὴ φιλοanthρώπια τῆς Πριγκίπισσας ἐστράφη εὐλόγως πρὸς τὸ δυτικὸν θεατρὸν τοῦ πολέμου.

Ἄληθμόνητος δὲ εἶνε ἡ ὠφέλεια ἣν παρέσχε τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐν σκηναῖς καθιδρυθὲν νοσοκομεῖον τοῦ Ἑμίν-Ἀγά ἐν Ἡπειρῷ, ἀνατεθὲν εἰς τὴν μέριμναν τῶν αὐτῶν ἀνωτέρω ἐκ Παρισίων Ἑλληνίδων καὶ τῶν ἐξ Αἰγύπτου κυριῶν Ἄντωνίου καὶ Ἀλεξάνδρου Μπενάκη.

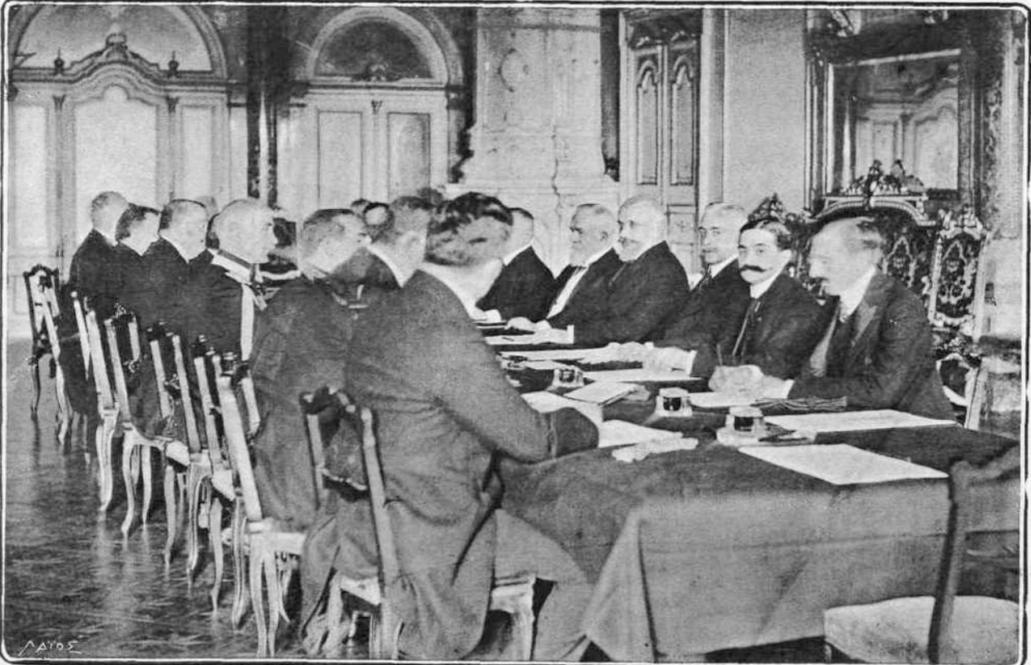
Πρὸς τὸ στάδιον τοῦτο τῆς φιλοanthρώπου ἐνεργείας τῆς Πριγκίπισσας συνδέεται ἀναποσπάτως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διακεκριμένου ἀρχιάτρου κ. Νικολάου Ἀλιβιζάτου, διευθυντοῦ τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν.

Περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον κατεφάνη ἡ ἀνάγκη τῆς ἰδρύσεως ἀναρρωτηρίου ἐν Ἀθήναις. Τὸ ἀναρρωτήριον τοῦτο, οὗ τὴν διεύθυνσιν ἀνέθηκεν ἡ Πριγκίπισσα εἰς τὴν κυρίαν Ἄνναν Σπ. Λάμπρου, συμπράττουσαν μετὰ τῆς κυρίας Σοφίας Λαγκλῆ καὶ τῶν Δεσποινίδων Ἑλένης Πάλλης καὶ Ὀνωρίας Στεφάνου, τελειῶς ὀργανωθὲν, παρέσχε μεγίστην ἀνακούφισιν εἰς ἐκατοντάδας ὅλας ἀναρρωννόντων τραυματιῶν. Διευθύνων δ' ἱατρός ὑπῆρξεν ὁ κ. Ἀνδρέας Ἀλιβιζάτος.

Εὐθύς ὡς ἐξεροράγη ὁ συμμαχικὸς πόλεμος, ἡ προσοχὴ τῆς Πριγκίπισσας ἐστράφη ὅλη εἰς τὰς ἐκ τοῦ νέου τοῦτου πολέμου γεννωμένας ὑποχρεώσεις. Τὸ ἀναρρωτήριον, οὗ πρὸ μικροῦ μόλις εἶχε παύσει ἡ λειτουργία, συνεπληρώθη τότε διὰ προσθήκης κλινῶν καὶ ἐγκαταστάσεως σκηνῶν εἰς τέλειον νοσοκομεῖον, δυνάμενον νὰ περιλάβῃ ὀγδοήκοντα κλινάς. Αἱ αὐταὶ κυρίαὶ αἱ φιλοστόργως παρασχούσαι τὰς ὑπηρεσίας

Η Α. Α. ΚΑΙ Β. Υ. ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ.— Μετὰ πιεσματώδεις συζητήσεις, μετ' ὀφραβήθησιν τοῦ ἰδίου ἀσπιδαμῆ πρὸς ἀσπιδαμῆν οὐραντοροσποῖ τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν ἐφθάσαν εἰς ὀριστικὴν συνεννόησιν καὶ ἐμονογράφησαν τὸ πρῶτόκολλον τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης.

αὐτῶν πρότερον ἐν τῷ ἀναρρωτηρίῳ, προστεθείσας καὶ τῆς δι' ἐιδικῶν περι τὴν νοσοκομείων ἐν Παρισίῳ σπουδῶν μεγάλῃ κεκτημένης πείραν κυρίας Ἰδας Τσαπάλου, ἀφωσιώθησαν εἰς τὸ νέον βαρὺ ἔργον μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον ἐθελουσίως.

Ἐκατοντάδες τραυματιῶν, εὐτυχῶς ἀπάντων ἰαθέντων, εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τῆς Πριγκίπισσας, τῶν περιποιηθεισῶν αὐτοὺς κυριῶν καὶ τῶν φιλοanthρώπων καὶ πεπειραμένων ἱατρῶν κ. κ. Νικολετοπούλου, Χριστοπούλου καὶ Βηλαρά.

Ὡς ἂν δὲ μὴ ἦσαν πάντα ταῦτα, ἡ Πριγκίπισσα Ἑλένη ἅμα τῇ ἐνάρετι τοῦ πρὸς τοὺς βουλιάρχους ἀιματηροτάτου πολέμου ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν Αὐτῆς τὸ ἐν τῇ Μαρσαλείῳ Ἐπιπέδῳ Σχολῆν στρατιωτικῶν νοσοκομείων καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὸ τὸ πλοῦσιον ὑλικὸν ἐκατὸν ὀλίω κλινῶν.

Εἰς τὰς δικαίας εὐλογίας τῶν χιλιάδων παστῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Πατρίδος, οὗς ἐπὶ τῶν δύο πολέμων ἡ ὑψηλὴ μέριμνα τῆς φιλοanthρώπου καὶ πατριωτικωτάτης Πριγκίπισσας καὶ τῶν περὶ Αὐτὴν ἱατρῶν καὶ κυριῶν, ἀπέσπασεν ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ αἰμοχαροῦς Χάρωνος, ἅς προστεθῆ δικαίως καὶ ὁ στέφανος τοῦ Πανελληνίου ἐπὶ τῇ εὐεργετικωτάτῃ ὄντως δράσει.

ΑΙΓΙΕΥΣΙΣ ΤΟΡΠΙΛΩΝ

* * ΚΑΒΑΛΛΑΣ * *

Προ ημερών κατέπλευσαν εις Ναύσταθμον ο τορπιλικός στολίσκος, ο επιτελέσας τόν καθαρισμόν τών λιμένων Καβάλλας και 'Ελευθερών από τας βουλγαρικής τορπίλλας. Ούτος άπετελείτο εκ τών τορπιλλοδύων 12 και 14 και τού τορπιλλοθέτου «Μονεμβασία».

Η ανέλκυσις τών τορπιλλών, ήτις μεθ' όλους τούς κινδύνους ούς παρουσιάζει, δέν έσημείωσεν ουδέν θύμα, άπέδειξε διά μίαν έτι φοράν ότι τό προσωπικόν τού 'Αμυντικού Τμήματος τού Στόλου μας είναι εγγάμιλλον, άν όχι άνώτερον, τού τών Εύρωπαϊκών Στόλων. Τό αυτό προσωπικόν ανέλκυσε κατά τόν παρελθόντα Νοέμβριον υπό την διεύθυνσιν τού υποπλοίαρχου κ. Μπακοπούλου τας πρό τής Θεσσαλονίκης Τουρκικής τορπίλλας και κατάδωσε τας τού Σαρονικού, ός ανέλκυσε πάλιν κατόπιν υπό την διεύθυνσιν τού πλωτάρχου κ. Βρυάκου.

Η σπουδαιότης τής ανέλκυσεως τών τορπιλλών Καβάλλας έγκείται εις τό ότι έντός 4 ημερών ανέλκυθήσαν 29 τορπίλλαι, τριών διαφόρων τύπων, σχεδόν δέ άγνωστοι εις τούς τορπιλλήτας μας. Σημειωτέον ότι οι 'Ιάπωνες μετά τόν Ρωσοϊαπωνικόν πόλεμον έχρησάσθησαν 4 όλους μήνας προς καθαρισμόν τού λιμένος τού Πόρτ-Άρθούρ εκ τών τορπιλλών, ός οι ίδιοι είχαν οίσει. Κατά τόν προπαρελθόντα δέ χειμώνα κατά τόν 'Ιταλοτουρκικόν πόλεμον, οι Τούρκοι θελήσαντες νά έλευ-

Η ΚΑΒΑΛΛΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ.—Από την πρώτην στιγμήν που οι όδοι τού Φερδινάνδου εγκατέλειψαν την όρειαν Μακεδονικήν πόλιν, άνεπέστειθησαν 'Ελληνικάι σημαία και ή φρενίτις εξακολούθει άκόμη.

και συλλαμβάνεται αυτή έντός τού βρόχου. Κατόπιν άπομακρύνονται αι λέμβοι, άφ' ου προηγουμένως προσθέσουν εις τό άκρον τού σχοινίου τόν βρόχον σχοινίου χονδρόν μήκους 200 περίπου μέτρων. Τότε τό τορπιλλοδύον προσδένει εις την πρύμναν του τό έτερον άκρον τού σχοινίου τών 200 μέτρων και εκτελούν κινήσεις προς τά πρόσω, ριμουλκή την τορπίλην εις άβαθή ύδατα. Όταν ή τορπίλη ριμουλκήθι εις βάθος μικρότερον τού άρχικου της, άφίεται έλευθερά εκ τού τορπιλλοδύλλου και τότε δυνάμει τής πλευστότητός της, άνέρχεται εις την επιφάνειαν. Μόλις άνέλθι εις την επιφάνειαν, πλησιάζει ή λέμβος με ένα εκ τών ειδικών τορπιλλητών και τόν κ. Βρυάκου, οτινες άφοσιάζουν την τορπίλην. Έδώ έγκείται ο μεγαλειότερος κίνδυνος, διότι εκ κακής λειτουργίας τού μηχανήματος τής τορπίλλης και τυχαίας προσκρούσεως τής λέμβου, είναι έπόμενον νά εκραγή ή τορπίλη και τά έπακόλουθα τότε είναι γνωστά.

Εύτυχώς ουδέν άπεικταίον συνέθη και τόυτο χάρις εις την εξάσκησιν και κυρίως την τόλμην τών τορπιλλητών μας άφ' ενός, άφ' έτέρου δέ εις την άγρυπνον επίδωξιν τού πλωτάρχου κ. Βρυάκου. Μετά τόν άφοσιισμόν άνασφύεται ή τορπίλη υπό τού τορπιλλοθέτου και επιδιβάσεται αύτόυ. Η επιδιόσισ γίνεται με μεγάλην ευκολίαν τή βοηθεία άτμοκίνητου βαρούλκου, εισάγεται δέ ή τορπίλη μετά τού άγκυρίου της διά τής πρύμνης τού τορπιλλοθέτου, ήτις είναι άνοιχτή και τοποθετείται επί σιδηροτροχιάς ευρισκομένης επί τού καταστρώματος.

Κατ' αύτόν τόν τρόπον έπιτυγχάνεται ταχεία και άσφαλής ανέλκυσις τών τορπιλλών. Οι εις την ανέλκυσιν τών τορπιλλών εργαζόμενοι ειδικοί τορπιλληται είναι δύο ύπαξιωματικοί και τέσσαρες ναύται πτυχιούχοι τής Σχολής τών Τορπιλλητών, βοηθούνται δέ υπό τών πληρωμάτων τών δύο τορπιλλοδύων και τού τορπιλλοθέτου.

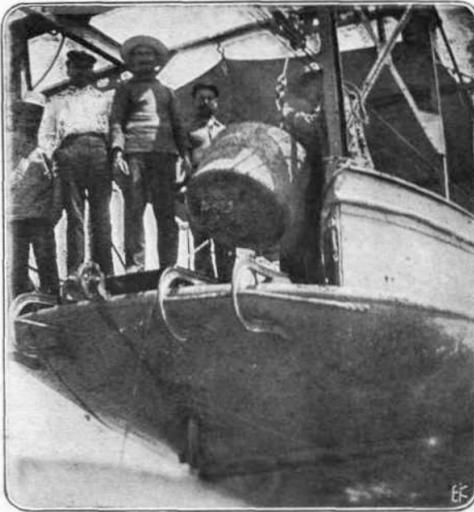

Η ΑΝΕΛΚΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΡΠΙΛΩΝ.—1. Με βρόχους σαγγινεύουν από την λέμβον την τορπίλην και ένα τορπιλικόν σάφος την ριμουλκεί και την άνασφύει εις την επιφάνειαν, όπου την άφοσιάζουν.

θερώσουν τά στενά τών Δαρδανελίων εκ τών τορπιλλών, έχον πλείστα θύματα, άνατιναθέντος τού τορπιλλοθέτου τών.

Τήν εργασίαν τής ανέλκυσεως τών τορπιλλών Καβάλλας διήύθνε λίαν έπιδεξίως ο πλωτάρχης κ. Βρυάκος, εις τού οποίου τό σύστημα όφείλεται ή διάσωσης όλων τών τορπιλλών, ός και ή ταχεία ανέλκυσις αύτών. Διά τού συστήματος τούτου (τό όποιον έφηρησθή και επί τών τορπιλλών, τού Σαρονικού υπό τού αυτού άξιωματικού) εκτός τού ότι έπιταγίνεται ή άκίνδυνος ανέλκυσις, διασώζεται και όλον τό ύλικόν, ούτως ώστε νά δύναται νά χρησιμοποιήθι και πάλιν.

Τό σύστημα τού κ. Βρυάκου έφαρμόζεται ός εξής: Όταν εύρεθι τορπίλη (ήτις εύρίσκειται καταδομένη πάντοτε 3 μέτρα υπό την θάλασσαν, διακρίνεται δέ όταν είναι γαλήνη και διά γυμνού όφθαλμού), ούάται σχοινίους βρόχος περίξ αύτής, τή βοηθεία 3-4 λέμβων. Ο βρόχος βυθίζεται περίξ τής τορπίλλης όταν βυθισθι πλέον τού βάθους εις ό εύρίσκειται ή τορπίλη, σύρεται τό σχοινίον τού βρόχου

2. Κατόπιν ή τορπιλλοθέτις πλησιάζει και δι' ειδικών μηχανημάτων την άνασφύει επί τού καταστρώματος της.

3. Και ειδικοί τεχνίται τας καθίστουν έντελώς άκινδύνους πλέον. (Φωτ. κ. Ν. Εύμορφούλη)

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

ΤΟ ΔΙΠΛΟΥΝ ΤΕΥΧΟΣ

Από τών νέων πόλεμον, άρξάμενον από τής 17 'Ιουνίου, δέν ήτο δυνατόν νά έχομεν εικόνας διά τό τεύχος τού 'Ιουνίου. 'Αφ' έτέρου ή πρόσκλησις τών νέων ήλικιών υπό τας σημαίας ήρώμισα τελείως και τά Γραφετά μας και τό Τυπογραφείον μας. Λόγοι σκοπιμότητος και ανάγκης έπιτακτική έπέβαλον την συγχώνευσιν τών τευχών 'Ιουνίου και 'Ιουλίου εις έν τεύχος, εις τρόπον ώστε τά άντιστοιχούντα εις τούς δύο αυτούς μήνας γεγονότα νά συμπεριληφθώσιν εις αυτό με την ένότητα που άπήται ή συνεχής και άδιάλειπτος άνέλξις αύτών.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΜΑΣ

Με τό μέτωπον ήφίγηλά θύναται νά καυχήθι ή «Εικονογραφημένη» ότι άνταπεκρήθη πληρέστατα εις τας προσδοκίας τών ύποστηρικτών της καθ' όλην την διάρκεια τού άπελευθερωτικού άγώνος κατά τής Τουρκίας. Και άκόμη θύναται με ύπερφάνειαν νά ισχυρισθι ότι, αυτή μόνη, άφ' ής ήρχισαν ή έπιστρατεύσεις έως τής χθές, παρηκολούθησαν εκ τού σύνγγυς και άπηθανάτισα κάθε λεπτομέρειαν τού θριάμβου τών 'Ελληνικών όπλων, αυτή μόνη και από τών 'Ελληνικών Τύπων και από τά Εύρωπαϊκά Περιοδικά. Και αισθάνεται έν ταυτή την ύποχρέωσιν νά άνομολογήσθι ότι τας έπιτυχίας αύτας, δι' ός θυσίαί άληθινάι άπητήθησαν, τας όφείλει εις την στοργήν που και αύτήν την φοράν επέδειξαν οι καλοί της φίλοι με την εκκλήσιν που δημοσιοποιήσαμεν άμα τή έκρήξι τών πολεμικών συμβάντων. 'Ηδη ό άγών έκείνος έληξεν, αλλά νέος άγών, ό ύπέρ τών όλων, άγών θεινός ήρξατο. Κάμνοντες και αύθις εκκλήσιν προς έσους ύπελειψήσαν και τούς παρακαλούμεν νά άναμειντήσουν τας ανάγκας που δημιουργούνται διά τό Περιοδικόν μας και πάλιν με τόν νέον άγώνα και νά μας ένασχώσουν έμβάζοντες τά δικαιώματά μας τό ταχύτερον.

Ο ΡΟΣΦΟΡ

'Απέθανεν ο Μέγας Φιλέλληγν. Έγεννήθη τό 1830 έν Παρισίοις ο 'Ανρί Ροσφόρ και έχρημάτισε κατ' άρχάς ύπάλληλος τής Νομαρχίας τού Σηκουάνα. Είργασθη κατόπιν εις τόν «Φαγάρ» κατά τό 1867, έβρουσ κατά τό 1868 τόν «Φανόν» και μετ' άτυχίας επιαχρήσισε κατά την άυτοκρατορίαν όνομάσθη μέλος τής Κυβερνήσεως τής 'Εθνικής 'Αρχής τή 1870. Τό 1871 καταδικάσεται υπό πολεμικό συμβούλιον και άποστέλλεται εις Νέαν Καληδονίαν κατά τό 1873. Τό 1880 άμνηστεύεται και επανέρχεται εις Γαλλίαν, μέσφ ένθουσιωδών εκδηλώσεων, ίβρου δέ τότε τόν «Αδιάλλακτόν» του. Τή 1885 εκλέγεται βουλευτής, αλλά παραιτείται άμέσως διότι άπερρίφη πρότασις του περί άμνηστείας, ήν ύποστήριξεν από τού βήματος. Μετά τινά χρόνον καταδικάσεται μαζί με τόν στρατηγόν Μπουλανζέ και καταφεύγει εις Λονδίον, όπου έμεινεν έξ όλόκληρα έτη. Τό 1907 έγκαταλείπει τόν «Αδιάλλακτόν» του, με τόν όποιον κυρίως άνεδείχθη, έδρας

Οι δολοφόνοι τού Σερκίτ συλληφθέντες όδηγήθησαν εις την άστυνομίαν επί αύτοκινήτου.

Τήν κηδείαν τού... φιλέλληγνος Σερκίτ, τού οποίου τό όνειρον ήτο νά πύη καφέν εις τού Ζαχαράτου, ήκολούθησεν ο νέος Μ. Βεζύρος Σαίτ Χαλήλ, μετά τών λοιπών 'Υπουργών.

και έπολέμησεν, αλλά διετήρησε την άρθρογραφίαν του, έως τής τελευταίας πρό τού θανάτου του έβδομάδος, από τριακονταετίας. Ο 'Ανρί Ροσφόρ είναι από τας μεγαλητέρας μορφάς τής Πολιτικής και τής Δημοσιογραφίας. Μαζί με την άρθρογραφίαν του, τας άγορεύσεις του, την πολεμικήν του, τας μονομαχίας του, έγραψε και πολλά μυθιστορήματα, άντιυπόσεις και μίαν αυτοβιογραφίαν: «Αι περιπέτειαι τής ζωής μου». 'Απέθανεν εις τό Αίξ την 25 'Ιουνίου καταλιπών εκ τού πρώτου γάμου του δύο τέκνα τόν κ. 'Οκτάβ Ροσφόρ, αρχιτέκτονα, και την Κεν Νοσμί Ντυφώ, τού γνωστού εις τόν καλλιτεχνικόν κόσμον 'Ελβετού ζωγράφου.

Η ΠΡΩΤΗ

'Από την 'Αθουσιάν, μακράν τής 'Ελλάδος, όπου ζουν όμως τόσοι 'Ελληνες νοσταλγικοί διά την πατρίδα τών, μας έρχεται μία ειδήσις, ή όποία, όσον και άν φέρη οικουμενικών χαρα-

'Η οικία εις την όποιαν εκίλισθησαν οι δολοφόνοι τού Μ. Βεζύρου Σερκίτ Παό έπολιορκήθη στενάτατα.

κτηρα, άείξει: νά λάθι γενικωτέραν δημοσιότητα. Ο έκεί άποκατεστημένος μεγαλέμπορος κ. 'Αντωνόπουλος έδάπτει τό θυγάτριόν του. Είς άνάμνησιν τής νίκης τών 'Ελληνικών όπλων θά τού έδιδε τό όνομα Νίκη, ότε έφθασεν ή τηλεγραφική ειδήσις ότι, ή Θεσσαλονίκη καταλήφθη από τόν 'Ελληνα Βασιλέα. Η νεοφώτιστος όνομάσθη Θεσσαλονίκη και ίσως είναι ή πρώτη 'Ελληνοπούλα, ήτις έλαβε τό όραϊον όνομα. Η όραία έμπνευσις όφείλεται εις τόν άνάδοχον κ. Α. Καραβίαν, τόν καλόν φίλον μας, εις έν ευχόμεθα νά βαπτισθι και μίαν Κωνσταντινούπολιν.

ΠΗΓΗ ΚΑΙ ΟΚΕΑΝΟΣ
'Από τόν βράχο 'Επερτ' ή Πηγή
'ο τόν φοβιόν 'Ωκεανόν, χαδιάρα,
κ' ή θάλασσα, διόλου δέν άργεί
νά πύη: Τι θέλεις από 'μέ, κλαυμάρα;
'Είμαι ή φρέση και ή κωνίγις
τελειώνω όσον ούρανόσ άρχίζει.
'Αφ' ου 'μαι 'Απεισον, μικρή, τής γής,
ή συνδρομή 'ή δική σου δέν άείζει.
Και ή πηγή 'ς την θάλασσαν, άβά, λέγει:
Σγά, σοδ δίνο, κ' άγογγόσιως,
ότι σοδ λείπει, 'Αδύσιος πικρά!
Στάλα νεροδ 'ποδ πίνετ' ευχαρισίως.
(Κατά τόν Victor Hugo) Ε. ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ

ΟΙ ΚΑΘΩΣ ΠΡΕΠΕΙ.—Ο έν Πεκίνο κ. Χρ. Συριάνης, άφού έλαβε επί έν και ήμισυ έτος την «Εικονογραφημένην», ήρνήθη την πληρωμήν τών 33 φράγκων τής συνδρομής του. 'Ανευ σχολών.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΓΑΡΓΑΛΙΖΟΝΤΑΙ.—Πολύ φυσικά, άφού οι Βούλγαροι δέν έτήρησαν την συνθήκην τού Λονδίνου, οι Τούρκοι ήσαν όθνησαν ένάυτους έλευθερούς έποχρεώσεως και ήνάγκασαν τόν στρατόν τών νά καταλάβη την 'Ανδριανούπολιν.

ΖΩΝΤΑΝΗ ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Μετά τας εισφοράς εις κάλτσας, φανέλλας, χρήματα, ως κατέβαλον οι μαθηταί του «Δραγατσίου» εις τόν στρατόν, μετά τόν θορτασμόν επί τῆ εισόδῳ εἰς Ἰωάννινα, καί τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θέσιν παρὰ τὸν τάφον τοῦ ἀληθμονήτου μας Βασιλέως ἐν Δεκελείᾳ, μετὰ τὴν ὄψαιαν καὶ ἐπιβλητικὴν καὶ σεμνὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Παλαιολόγου τελετὴν, λαμπρὰν ἰδέαν τῶν μαθητῶν τοῦ ἰδρύματος τοῦτου ἐμάθομεν. Ἐμπνευσθέντες ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν θράσιν τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως μας, ἀπεφάσισαν νὰ προσφέρωσι τῇ Α. Μ. θῶρον μικρὸν μὲν, ἀλλὰ ἐνδεικτικώτατον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸ μέγα ὄνομα τοῦ Ἄνακτος. Καὶ προσήνεγκον αὐτῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς αὐτοῦ ἑορτῆς ἀγαλμάτιον Νίκης χαλκῆς, ἥς τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, ἐπιγράφαντες ἐπὶ ἀργυρᾶς πλάκῃς τεθειμένης ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης μελαίνης βάσεως τὴν ἐπιγραφὴν:

Τῇ Α. Μ. τῷ ἐνδόξῳ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝῶ
ἀντὶ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων, ἃ τὴν Ἑλλάδα εἰργάσατο
Τὸ Δραγατσίου ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα
Εὐγνωμοσύνης ἔνεκεν
Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1913 Μαῖον 21
Πόσον μεγάλη εἶνε ἡ δύναμις τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς,
ὅταν καλλιεργηθῇ εἰς τὴν τρυφεράν ἡλικίαν!

ΙΩ. ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ

Ἐνα παλληκάρι γερμαῖο ἀπὸ ζῶν καὶ σφρίγγος ὁ Γιάννης, — ὅπως τὸν ἐλέγαμε ἐλοι — ἔσθυσεν ἕνα βράδυ. Κανεὶς δὲν τὸ ἐπίστευε καὶ ὄλοι τὸν ἐθρηνήσαμεν, ὅταν νεκρὸν τὸν ἀντικρύσαμεν ἐπάνω εἰς τὸ κρεβάτι τοῦ νοσοκομείου.
ἦτο στρατιώτης ὁ Γιάννης Λοχίας. Ὅταν ἐκ-

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ

Ἡ κηδεὶα του ἔγινεν ἐν μέσῳ τῶν γῶν καὶ τῶν ὀδωρῶν τῆς νεαρᾶς συζύγου του, τῶν γονέων καὶ τῶν συγγενῶν του. Τὸν ἀτυχῆ νέον τὸν προέπεμφαν εἰς τὸν τάφον ἡ καλῆτέρα τάξις καὶ οἱ φίλοι του, συντετριμμένοι, καὶ οἱ συνάδελφοι, ὧν εἰς τὸν ἀπεχαιρέτισα συγκινητικώτατα παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ τάφου. Μετὰ τὸν θάνατόν του πολλαὶ οἰκογένειαι μεγάλαι, αἱ οἰκογένειαι Κανάρη, τοῦ Ναυάρχου, οὗ ἔγγονος ἦτο τὸ ἀληθμονήτου παλληκάρι, ἡ οἰκογένεια τῶν Καλαμῶν Ζαχαράκη, αἱ οἰκογένειαι τῆς Ἠπείρου Μέκιου-Αραβαντινοῦ, ἡ οἰκογένεια Κ. Τρικοῦπη, Γεωργιάδου, Χατζηγυριάκου καὶ ἄλλαι ἐπλήρησαν δεινότηα καὶ ἡ «Εἰκονογραφημένη», ἡ ὁποία ἰδιαίτερωσ συνδέετο μετὰ τὸν πολυθρήνητον νέον, μετὰ τὰ ζῆλευτὰ χαρίσματα, μετὰ τὴν συμπαθεστάτην μορφήν, τὴν ἀγνήν ψυχὴν, τὴν εὐκρινείαν του, μοιράζει μαζὶ τῶν τὴν δόνην καὶ κλαίει — κλαίει ἀπαρηγγόρητα.

Ἡ ΝΙΚΗ, ἣΝ ΤΟ ΔΡΑΓΑΤΣΙΟΝ ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΠΙ Τῆ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚῆ ΤΟΥ ΕΟΡΤῆ

Δάφνης, μυρτιᾶς ἔς τὸ δρόμο σου καὶ ἡ Νίκη ἔς τὸ πλευρὸ σου, καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ Γένους μας νὰ τρέχη πάντα ἐμπρός σου.
ΔΟΨΗΣ

ρῦχθῃ ἡ ἐπιστρατεύσις ἔτρεξεν ὑπὸ τὰς σημαίας, ἐξεστράτευσεν μετὰ τὸς ἄλλους ἐλευθερωτὰς, ἐπολέμησεν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἠπειρὸν καὶ, ἀσθενήσας, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὸν λόχον τῶν Νοσοκόμων. Καὶ ἐσώθη ἀπὸ τὰς βολίδας τοῦ Μάουζερ καὶ ἀπὸ τὰ θραύσματα τῶν ὀβιδῶν διὰ νὰ πέσῃ εἰς ἕνα κρεβάτι τοῦ στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου.

Τὸν ἐστείλαν εἰς τὸ Αἴγιον, εἰς τὸ νοσοκομεῖον, καὶ συγχρωτισθεὶς ἐκεῖ μετὰ τὸς ἀιχμαλώτους ἐμολύθη καὶ προσεβλήθη ἀπὸ ἐξανθηματικῶν τύφων.

τῆς ὁποίας ἄριστος ἱερογάντης ἀνεδείχθη μετὰ οὐ πολὺ. Ἀργότερον ὁ στρατὸς ἐκέκοιδισεν ἕνα ὑπέροχον μέλος. Ὁ Στ. Ἀσημάκης εἶχε προσορθεῖ νὰ διαδεχθῇ τὸν πατέρα του κ. Ἀνδρέαν Ἀσημάκη Ἀνώτερον Γεν. Ἀρχίατρον. Δυστυχῶς ὁ ἀτυχῆς νέος δὲν ἦτο πεπωμένος νὰ ζῆσῃ, διότι ἡ Μοῖρα τοῦ ἐπεφύλασεν ἕνα ἄγνωστον θάνατον, ὄψαιον μὲν, ἀλλὰ πικρὸν. Οἱ γονεῖς καὶ οἱ φίλοι τὴν στιγμήν αὐτὴν θρηνοῦν τὸν ἰατρὸν Στ. Ἀσημάκη. Τὰ δάκρυα ὁμως δὲν ἔχουν θέον διὰ τοὺς θνήσκοντας ὑπὲρ Πατρίδος. Τὸ Πάνθεον τῶν Ἠρώων, ὃν ὁ θάνατος ἐμεγάλυνε καὶ ἐκλείσεν τὴν Ἑλλάδα ἐδέχθη ἕνα ἀκόμη θῆμα ἐγγενές.

Ὁ Στ. Ἀσημάκης παρακολούθησας καὶ τοὺς δύο πολέμους, ὡς πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος στρατιώτης, ἔπεσε θῆμα τοῦ καθήκοντος. Εἰς τὴν ὀροσειῶν τῆς Στρωμνίτης ἀπαισία νόσος ἔστειλεν εἰς τὸν τάφον πολλὰς δεκάδας στρατιωτῶν. Ὁ «γιατρός», ὅπως ἦτο γνωστὸς ὁ Ἀσημάκης, μόνος, σχεδὸν χωρὶς βοηθῶν, ἔσπευδε παντοῦ, προσφέρειν τὰς πολιτίμους ὑπηρεσίας του. Τὸ ἔργον ἦτο πολὺ βαρὺ, καὶ ὁ γενναῖος στρατιώτης ὑπέκλυεν εἰς τὴν φοβεράν νόσον, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἠγωνίσθη νὰ σώσῃ ἄλλους μαχητὰς. Ὑπὸ δυσμενεῖς νοσοκομειακὰς συνθήκας ἐβρεθείς, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀμνηθῇ κατὰ τοῦ ἐνοκλήματος ἔχθρου καὶ ἰδοὺ ὁ διακρούεις διὰ τὴν μεγάλην αὐτοθυσίαν του ἰατρὸς νεκρὸς ἦδη, μετὰ ἀπερήραπτον τριήμερον ἀγωνίαν.

Ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν εὐγενῆ καὶ ὑπερῆφανον ὑγειονομικὸν ἀξιοματικόν, ὡς κρατήσουσιν ἐὰν δύνανται ἐν δάκρῳ διὰ τὸ παλληκάρι, ποῦ ἔσθυσεν ἐν τῇ ἐκκληρώσει τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπερτάτου καθήκοντός του...

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Μετὰ χαρὰν ἡ «Εἰκονογραφημένη» σπεύδει νὰναγγεῖλῃ τὴν μνηστειάν καλοῦ τῆς φίλου καὶ πολυτίμου συνεργάτου τῆς τοῦ κ. Ἐρ. Μάισνερ, υἱοῦ τοῦ ἐτέρου τῶν Διευθυντῶν τοῦ Τυπογραφείου «Ἐστία» ὅπου ἐκτυποῦται ἡ «Εἰκονογραφημένη», μετὰ τῆς Δόξας Λέλας Καστριώτου, τῆς γνωστῆς μεγάλῃς οἰκογενείας τῆς Ἰδρας, ἀπευθύνουσα θερμὰς εὐχὰς.

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῆ

Ἐπαναλαμβάνομεν ἀκόμη μίαν φοράν, διότι εἶναι ἀνάγκη, ὅτι πρὸς τὸ παρὸν καὶ μέχρῃ νεωτέρας ἀγγελίας κανεὶς δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν «Εἰκονογραφημένην» ἐν Ἀμερικῇ καὶ συνεπὸς κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράξῃ χρήματα διὰ λογαριασμόν τῆς.

ΕΝΑ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ἡμεῖς τὴν ἡμέραν ἡ Μεραρχία μας εἶδεν ἐπάνω εἰς τὰς κορυφογραμμὰς τῆς Στρωμνίτης. Εἶχομεν νικήσει τὸν ἐχθρὸν καὶ ἡ χαρὰ μας εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον. Ἄτυχως ὁ θάνατος τοῦ «Γιατροῦ μας» ἔσπευξε βαθεῖαν λυγρὴν καὶ κατήφειαν εἰς ὀλόκληρον τὴν Μεραρχίαν. Ἐὰν εβλεπε κανεὶς τὸν πραγματικὸν καὶ εὐκρινῆ θρόνον τῶν στρατιωτῶν, δὲ ἐσκέπτετο ὀφισμένως ὅτι, κατὰ καλὸ θὰ εἶχε κάμει αὐτὸς ὁ γιατρός.]

Ἐταὶ τελειώνει τὸ γράμμα ἐνὸς ὀλίγον τοῦ ὁποῖον ἐστάλη ἐδῶ ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατιωτικοῦ ἰατροῦ Σταύρου Ἀσημάκη. Νέος ἀρθμῶν μόλις 28 ἐτη, ἀφιέρωσε τὴν ζῶν τὸν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Ἀσκητιῶν,

Ο ΣΤΡΑΤ. ΙΑΤΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΣΗΜΑΚΗΣ